

The Force of Brahmi (Female version of the Creator Brahma)

*Zolang Moeder Aarde ook als naam Varahi heeft, zal zij ook
Onder bescherming van avatara Varaha staan.
Varaha als van Vishnu verbonden met Brahman*

De eed als impressie van Brahmi:

In het leven en bestaan kom ik tegemoet aan de belangen binnen de situatie en de werkelijkheid en stel ik mij dienstbaar op bij plicht binnen de samenleving, waarbij ik mij afmeet aan de wetten en sociale regels.

Het beginsel als impressie van Brahmi:

Ik betrek alle informatiebronnen binnen de samenleving bij mijn doel om te weten wat het doel van de mensheid is en ook wat mijn mogelijkheden zijn om eraan bij te dragen waarbij ik ook de autoriteit waaronder ouders en leraren en religies serieus neem.

Het doel als impressie van Brahmi:

Ik zoek binnen mijn leven het doel van gezondheid, betekenis en de waardering van hen die ik bewonder of hoog acht. Waarbij mijn doel ook is om samen te werken met allen die het goede doel van de samenleving in het oog houden.

De plicht als impressie van Brahmi:

Ik zoek mijn levenstaak bij de idealen van mijn opvoeders, religie, of andere voorbeelden en toets die aan het belang van de samenleving. Mijn plicht is een voortdurende inzet waarbij ik de waarde voor de samenleving afmeet aan hoe ik mijn taak beleef in relatie tot mijn geliefden en de autoriteit.

De gelofte van Brahmi:

Ik zoek de drievoudige deugd waarvan het celibaat, de overgave en de toewijding in gebed onderdeel zijn van een levenswijze waarin ik mij laat leiden door Brahmi en haar namen zoals zij in iedere religie verbonden zijn aan een boodschap en grondlegging van de hogere orde. Zoals de hogere orde zich kenmerkt door zowel de samenleving die met maat is verbonden en gerangschikt en de religies die verwijzen naar de waarde in hoger verband.

De wet en haar beginsels, de vorst die boven de wet staat bewaakt haar en zorgt dat de rechtvaardigheid en goedheid behouden blijft, en dat gerechtigheid waar zij faalt een symbool is voor de orde binnen de samenleving zoals wij die kennen en zoals de wet haar omschrijft.

Zoals het bestuderen van veda's soms wordt gezegd waarom wordt het niet automatisch geïndexeerd, en in betekenis in de geest geladen en op die manier vervult.

Zo is de veda over het doel van de ziel, het bewustzijn en juist de ziel die inzichten geven en die ziel de studie mogelijk maken in de taal waarbij het belangrijk is.

Het is een studietijd, periode, of proces die lange tijd vergt, niet afhankelijk van doel, tijd, plaats en zeker niet van onderdelen lager dan de ziel.

De ziel zelf als doel is dan omschreven in de veda's en zelfs als de geest aangesloten kan worden op een computer, met allerlei vormen van informatie verwerking, zelfs als het lichaam een diamantje in kan slikken en het geheel begrijpt. Dan nog is het bij de ziel het doel dat door toewijding zijn inzicht verwerft.

Het doel van de ziel is dus verwerkelijking, en juist door aandacht en bewustzijn voor zowel studie, toewijding, goede daden, maar ook naar het goddelijke toegroeien.

Het doel van de ziel is dus anders dan alle andere vormen van leven en het gebruiken van hulpmiddelen.

Alle doelen van het leven zijn soms wel te bereiken met van machine, computer, apparatuur, informatieverwerking tot energie en zijn manier van verandering.

Het doel van de ziel zoals in de veda's omschreven is dan puur met de ziel te bereiken.

Sommige religieuze stromingen staan wel studie toe met teksten die vertaald zijn of verwerkt in een medium, andere zeggen nee alleen in de grondtaal met de oorspronkelijke overdrachtswijze.

De veda's zullen dus in alle tijden het doel van de ziel aanwijzen en weergeven hoe zij bereikt kan worden. De veda's als doel van de ziel. Een lang pad waar men stap na stap zelf moet zetten.

Zo is voor de ene mens in de veda of zijn grondlegging een genade van een godheid die hen bij het doel van hun eigen leven helpt. Om de voorspoed te vinden, de inzichten en kennis, sommigen de wijsheid om hun keuzes goed te maken.

Voor de andere mens is een godheid zelf een doel, om een thema in hun leven te hebben en het gevoel dat zij in dienst zijn en als het ware een periode of langer een ander doel hebben het doel dat een godheid dan aandraagt.

Voor een derde die dorst naar de gehele inzichten in een religie, blijven zich voeden met allerlei genade vormen, en waar anderen voldaan in hun leven een andere richting inslaan, en misschien eens in de zoveel tijd weer een kleine periode of een intentie erop richten, zo is die derde die zijn gehele leven en bestaan opgeeft voor een doel dat geen eigen belang kent.

In de veda's en de religie ervan zijn dus alle vormen van toewijding toegestaan. Van een klein beetje proeven ervan, tot het gehele bestaan ervoor opgeven.

Zoals in het hindoeïsme de werkelijkheid een naam heeft een titel en je in spreektaal niet kan zeggen de werkelijkheid waar wij in leven heeft die naam en de werkelijkheid zelf heeft ook geen vorm, immers wij nemen allemaal als wij het gezamenlijk standpunt innemen in dezelfde realiteit.

Binnen de werkelijkheid, het universum ,het heelal, de tijd en de dimensies is er dan een hogere orde.

Die hogere orde is dan in alle religies vervat in de aanspreekbare vormen, de manier waarop zij in die orde hun functie hebben en de bekendheid van hun functie.

Zo is de hogere orde bij het christendom dat God de Almacht heeft en dat de heilige Geest de gebeden behartigt. En dat aartsengelen als ware tegen hoger kwaad strijden.

Zo is de hogere orde bij het hindoeïsme ook de goden die een hiërarchie vasthouden en in hun systeem zowel alle onderdelen binnen het universum een plaats geven, als ware met een wet vasthouden en door bekendheid van genadevormen het bestaande een mogelijkheid geven om een functie te hebben.

De werkelijkheid zelf wordt dan aangeduidt, met de titel dat het geen kenmerken heeft, en met de hogere orde vervat met de kenmerken zoals almacht, alomtegenwoordig, maar ook in de hndu taal met de beschreven kenmerken.

De werkelijkheid zelf is bij het hindu geloof dan het hoogste doel, immers men verliest zijn eigen identiteit om geheel in eenheid met de werkelijkheid te komen.

De werkelijkheid zelf die door karma en de regel dat goede dingen en daden beloond worden, en vrije wil als het de levensfeer van andere schaadt, een karmastraf krijgt.

De werkelijkheid als men erin tot eenheid komt, geen vrijheid meer benut wordt, en daardoor ook karma geen nieuwe draaglast meer creert.

Via de hogere orde met beschreven kenmerken leert men dan die heilige kracht kennen en daardoor transcendeert men eigen leven tot die eenheid.

In het christendom als de engelen gods wil dragen in eenheid zijn, met God en met die werkelijkheid. In het hindoeïsme ze ook geloven in die uiteindelijke eenwording.

De vraag over de hoogste aanwijsbare macht is bij iedere religie een voorkeur op basis van cultuur, taalvormen die sommige woorden wel omschrijven en anderen een benaming die verkeerd kan worden opgevat.

Het is dan bij het hindu geloof door reïncarnatie en karma, soms zeggen ze duizenden leven in zuiverheid om het te bereiken. Waarbij als niemand voor de geboorte kent, men ook niet kan zeggen ik heb het karma. Daarmee is de meest eenvoudige regel, de genade die je binnen het leven krijgt in opvoeding, familie, vriendschap die het bewijs geeft dat men ook in die hogere orde de stappen kan benutten.

Het doel van eenwording met die werkelijkheid is dan al die kenmerken benaderen, daarna de gehele werkelijkheid benaderen als heilige benaming, en dan door die zelfovergave ook in die werkelijkheid eenwordt, waardoor zowel de persoon als ware in gebed opgeven en overgeven die kracht van de werkelijkheid ook van binnen verwerkelijkt.

Noem dus ook door een mate van overgave de ruimte geven voor een bron die onafhankelijk van kenmerken een feilbaarheid overstijgt. Onafhankelijk van kenmerken, omdat het niet rijk, beroemd maakt of andere voordelen waar mensen vaak naar zoeken.

Door de overgave aan de werkelijkheid dat je ook de kracht die soms ondoorgrondelijk of synchronistisch wordt genoemd. Ook een mate van genade vindt, of andere bekende toegangsvoorwaarden.

Dus via kenmerken als almacht, alomtegenwoordig, de allerhoogste men kan toegroeien naar een standpunt waarbij je je verenigd met die hogere macht en met de wilsbron die daarbij hoort.

Waarbij ook een standpunt dat je wil toegroeien naar een positie waarbij je geen fouten maakt een beweegreden mag zijn, en in een religie een genadevorm aannemen, daarbij ook de wederkerigheid van behartigt.

Zoals de zon opkomt op aarde en iedereen weet dat de zon de hele dag schijnt en mogelijk maakt om te leven, werken en leren.

Zo kan men niet zeggen de zon bij ons in het land is een andere zon dan bij jullie, ook niet als het een tijdzone verder is

Overal is het ook blauwe lucht en de wolken in dezelfde waarnemingswijze.

Zo is dus de zon en de blauwe hemel overal op aarde dezelfde en is niet afhankelijk van in welke taal wij spreken.

Zo is ook de hemel in religie op dezelfde manier kenbaar. ze hebben verscheidene godennamen, zoals wij talen spreken maar de hemel in het blauwe en de zon die als een oranje bol schijnt is in de hemel ook de religie die een gehele vorm heeft en overal de mensen die daar wonen op dezelfde manier binnenhoudt.

Binnen religies kunnen er natuurlijk onderverdelingen zijn, van heiligen zitten hoger dan de gewone mens, en engelen zitten nog daarboven, en de serafijnen dan in de hoogste hemel.

Zo kan dan in de hindu hemel ook regio's bestemd zijn voor specifieke hindu goden en godinnen. Waar zij hun devotees bij elkaar zetten.

Zoals dus op aarde de lucht overal blauw is en de zon overal als een oranje bol over de dag heen boven ons reist, zo is in de hemel de beloning voor iedereen onafhankelijk van taal als een plaats waar zij dan genieten.

Volgens een verdeling in het christendom zouden er dan vier hemels zijn waarvan de laagste voor alle christenen die het geloof als ondersteuning in het leven zien, daarboven de heiligen die hun geloof inzetten voor het doel van de samenleving en de derde erboven voor de engelen die voortdurend volledig voor God werken, en de vierde erboven God zelf die als een volkomen man met het schijnsel van zuiver wit licht de gehele hemel doorstraalt met zijn energie, liefde, wijsheid en licht zelf.

Zoals de zon buiten de dampkring ook wit licht heeft, zo is God zelf dan ook met wit licht bekleedt.

Voor alle wezens die God willen zien, een plaats geven en een gestalte in hem herkennen is God in de hoogste hemel voor hen zichtbaar.

Waarbij in het christendom tijdens het leven de mensen de genade aannemen en met hun persoonlijke band vrij zijn het geloof in te vullen zoals zij willen

en zoals de Heer bij hen mogelijk acht.

Al zou Christus in zijn koninkrijk alle technologie kunnen geven zelfs in een ogenblik, hij heeft gekozen de mens te ondersteunen en het werk door hen en via hen te laten bijdragen aan zijn koninkrijk.

Al zou Christus een koninkrijk kunnen vragen van een duizendtal planeten hij heeft gekozen het op deze manier een vorm te geven waarbij niet macht leidend is, maar de mogelijkheid om aan een edel doel bij te dragen als mens.

Zijn karakter als Christus bij ieder een verschil is met hun levenswijze ervoor, en vanwege zijn zachtmoedigheid iedereen zijn geloof in de wereld herkent. Het christendom zijn kenmerken zichtbaar heeft in de maatschappelijke structuur en de manier van gebed, leven en de geloftes die men aanneemt.

Waarbij Christus sommigen roept in de samenleving om zijn geloof te houden in familie, gezin en werk. Anderen roept hij als monnik of als alleenstaande om zonder verbinding en zonder verbintenis voor hem te leven waarbij zij een groter offer brengen van tijd, vrijheid en de mate van eigen wensen.

Waarbij zij ook geroepen kunnen worden om zich over te geven en uit zijn bron te leven. Waarbij hij als een pottenbakker het leven zorgvuldig vormgeeft.

Waarbij ieder met Christus een persoonlijke band heeft, en zij de ruimte hebben om een speciale wens, of een doel te verwoorden, en hij de ruimte in hun leven maakt om voor hen die vervulling te krijgen.

In het hindoeïsme als veelgodendom heeft men een soortgelijke band met de godheid of godin waar zij zich verwant mee voelen, waarbij alle menselijke aspecten geborgd zijn.

Zij die werk zoeken bij Vishnu, zij die een hoger belang zoeken bij Krishna, Zij die willen strijden bij Shiva of Durga welkom zijn, en de wijsgeren bij Gayatri welkom zijn.

Zo is in het hindoeïsme ook vanwege de band van de goden zelf met hun bron dat al die aspecten ook gericht kunnen worden op een naam van hun keuze. Immers al die goden en godinnen hebben diezelfde bron en behartigen daarmee ook alle devotie die op hen gericht is.

Wij hebben dan op aarde allemaal door de geboorte een kans om het leven te ontdekken maar ook de waarde ervan te vinden over onzelf en de samenleving

Waarbij wij in de werkelijkheid iedere keer worden herinnerd aan het doel van het leven door geliefden, door werk, door onze eigen interesses en onze gevoelsinzichten.

Als wij op aarde geboren zijn is het perspectief bij ons altijd tot de dood niet meer dan ons leven, ons lichaam, hart en ziel. Naast de geest.

Wij dromen vaak over de hoogste rang, de hoogste achting of andere vormen van waardering in het oog en licht van onze naasten.

Maar omdat wij op aarde geboren zijn, en zelfs een hoge carrière noem koning of president in het licht van een hele planeet geen bijzonder hoge functie is, en in het licht van het universum, er zijn koninkrijken vna duizenden planeten.

Elke vorm waarin wij heel streven naar een hoge positie is altijd in relatie tot andere rangen een vergelijking waarbij je waaraan je het afmeet ook niet speciaal is. Daardoor is in het leven plicht, belangrijker dan de streving naar positie als macht, rijkdom of andere vormen.

Doordat plicht belangrijker is, noem dus in het leven werken met de mogelijkheden en de samenleving als doel nemen. Noem daarbij dus een doel dat niet binnen jezelf ligt immers er is altijd een maatstaf waarbij een eigen doel nietszeggend is.

Noem het doel van de samenleving als het Scheppersconcept verantwoordelijk is, je het afmeet aan de rang van de Schepper. Als die een planeet of een universum geschapen heeft je de vergelijking met de maatstaf op het niveau van je bron vergelijkt.

Het Scheppers concept is zowel op de aarde en het zonnestelsel van toepassing als elke andere maatvoering, noem het universum, de dimensies, de tijden, en alle kenbare aspecten binnen een leven en werkeheids beleving.

Als wij onszelf afmeten aan de Schepper, kunnen we het gevoel hebben als er zo'n grote schepping is dat zelfs de engelen maar een klein bestaan hebben. Dan geef je de vergelijking ook vanaf de andere zijde, we zullen in dit leven nooit meer als onszelf kunnen zijn. Dus zelfs als de engelen al zou je ze zien een hele lage rang hebben, wij worden nooit meer dan mensen.

In het leven de plicht volgen is altijd in verhouding tot de kenbare werkelijkheid. Immers in de jeugd volgen we een opleiding leren wij met het leven omgaan, en meer dan je best doen is nooit mogelijk. Maar binnen de mogelijkheden de keuzes goed nemen, leidt langs een pad omhoog. en vaak als je voor de samenleving werkt, dat binnen het sociale systeem ook ruimte is dat er aan jou wordt gewerkt. het wederkerigheidsprincipe.

Vaak als plicht leidend is, dat door de wederkerigheid de groeimogelijkheden ook worden aangereikt met de borging dat het op eigen niveau is. Waar je uit eigen streven stappen overslaat is dat in de borging niet zo en kunnen ook de minder zichtbare vaardigheden worden aangereikt. Vaak dat men zegt, waarom zou ik dat leren, of die functie aangaan, maar juist de minder zichtbare kant daardoor een deel borgt. Noem werk aan de persoonlijkheid, methodieken die belangrijk zijn.

Als de wederkerigheid die vaardigheden aanvult, naast dat de persoon plicht volgt, is het een proces dat via de kracht van de werkelijkheid als een diamant bijslijpt.

Bij het eigen streven dat je vaak functies onder je niveua afwijst, of bepaalde mogelijkheden op kenmerken afwijst,

Dat bij de wederkerigheid, en het aangaan van zowel plicht als alle aangereikte mogelijkheden je een groei op een ander niveau mogelijk maakt.

Het is een proces die ook met synchroniciteit verband houdt.

In het licht van het universum is elke mogelijke doel die je bereikt maar heel klein en in verhouding tot anderen die dezelfde in veel hogere mate halen altijd een kleine bijdrage, maar de weg, om plicht binnen de samenleving belangrijk te vinden op een andere manier bij een maatstaf hoort.

Naast plicht in de samenleving de wederkerigheid dan de vervulling geeft van leven en ziel. Die dan vaak op verscheidene thema's inwerkt.

Zo is het gezegde, zoek niet het perfecte, maar door alles aan te nemen bereikt men perfectie.

De vorm van autodidact, is dan dat men in onderwijs die houding heeft, door vanaf het niveau dat men instapt alle lessen aan te nemen, ook als het onder niveau lijkt dat men de vaardigheid opbouwt om die lessen in hun methodiek te internaliseren, waarbij men dan als onderdeel van het doel daarin autodidact wordt. men weet dan van hoe men het leven benadert hoe men al die ervaring in verhouding ziet en daarbij dan van binnen leidend wordt.

De manier waarop men het leven tegemoet treedt is niet afhankelijk van vermogens die wel of niet zelfstandig werken, of kenmerken dat men wel of niet afhankelijk is van anderen. Omdat vanaf elk niveau binnen de deugd plicht als leidend een pad is waarbij men die vaardigheid noem zowel in levenservaring de mate van zelfstandig handelen zoals autodidact een onderdeel is, en de mate van inzichtelijkheid in een sociale situatie, leef omgeving en het eigen leven mogelijk is.

Noem men mag alle hulpbronnen aanboren om het leven tot een succes te maken, waarbij als men de wil transcendeert en binnen de maatschappelijke grenzen blijft geen tegenstelling heeft met het maatschappelijk belang.

De wil transcenderen is dan de meest houdbare manier om het leven ten goede te keren, al laat men ook sommige eigen wensen daarmee los, al kan men inschatten dat een wens die het eigen geluk tegenhoudt niet als vervelend voelt om los te laten.

Vaak dat de wil transcenderen als inzicht niet aan een kenmerk als godennaam of verwerkelijking wordt genoemd immers het is een algemeen concept. Waarbij zelfs in het boeddhisme er inzichten zijn die erop aansluiten.

De wil transcenderen wordt dan wel als een bijzondere vorm gezien, immers als het leven ten goede keert men er ook de waarde ervan leert kennen waarbij de wil transcenderen dus een mogelijkheid geeft, die door die wil ook in het leven in de samenleving en in de werkelijkheid een verandering geeft. Noem men die wil zelf besluit te transcenderen dus in het eigen leven plaatsvindt.

Het geluk niet als uiterlijk doel maar als innerlijk doel.

Bij een uiterlijk doel zoekt men een van de vier gebieden van Macht, Kennis, Rijkdom of Schoonheid.

Bij een innerlijk doel zoekt men een gevoel of ervaring van geluk of een gevoel of ervaring van betekenis in het leven.

Vaak meet men geluk dan af aan de band met geliefden, de waarde voor de samenleving.
Of aan de mate van inzet voor een religie of religieus doel.

De ervaring van betekenis kan ook het werken aan de eigen persoonlijkheid zijn, of de mate van levenservaring, dat men in het leven zowel vaardigheden, methodes heeft of vermogens leert gebruiken om waarde aan jezelf of aan anderen te ontlenuen.

In de wereld en in een samenleving is een hiërarchie en ieder mens heeft zowel een rang, een functie en soms ook wel territorium genoemd.

Vaak dat kinderen totdat zij bij ouders wegzijn nog geen rang hebben of nog niet in die mate afhankelijk zijn van een territorium of hiërarchiebepaling.

Noem kinderen hoeven hun status niet te bevechten zowel omdat zij nog in de opvoeding zijn, als nog bij hun ouders horen.

Als mensen loskomen van hun ouders of opvoedplek, dan treden zij in de samenleving en in hun arbeidsfunctie hebben zij een rang die zij bewaken door zowel werk te verrichten, bij te leren, als de verantwoordelijkheid te dragen

en bij een relatie, noem als zij losstaan ook de drang hebben om zich te binden in een relatie of aan een ander.
en dan in die relatie een betekenis zoeken van zowel ook rang als territorium.

Als kinderen, noem dus onafhankelijk van leeftijd nog onder ouders genoemd staan als functie.
Zij hebben geen rang, dus hebben nog geen benoemde verplichting dit staat als concept los van baan, of levensmogelijkheden want ook als iemand geen plicht heeft wel een inbedding heeft.

Zij hebben geen relatie, dus niet de verantwoordelijkheid om de ander te beschermen, verzorgen, in die mate het leven te delen.
Noem bij een relatie krijg je de verdeling van wil en mogelijkheden.
een mens met een relatie is niet meer in zichzelf vrij, immers niet gebonden, en een mens met een relatie is gedeeld in alle voorwaarden binnen het leven in volksculturen wordt dit soms in een spreekwoord aangeduidt.

Zo kan een religieus doel, zonder een maatschappelijke verplichting de vrijheid krijgen om zonder voorwaarde van arbeidsrang, hiërarchie in hoogte van benoeming.

Een kind kan dan door de innerlijke leiding zonder rangen en standen bij een organisatie groeien in religieus besef. Waarbij dan de rang die bij een organisatie via een inwijdingsritueel wordt bepaald,

bij een kind onafhankelijk van leeftijd niet gebonden is aan
zowel benoeming als voorwaarde.

Een mens met een maatschappelijke binding zal iedere graad met inwijding
of met de vereiste voorwaarde moeten bereiken,
en die binding zowel een relatie kan zijn, als het kinschap dat niet meer zijn
geldigheid heeft.

een kinschap kan dus een religieuze verwerkelijking beleven die dan
niet afhankelijk is van een maatschappelijke prestatie,
van een maatstaf binnen de relatie, noem sommige inwijdingen zijn
afhankelijk van rang als adel, schoonheid, mach, of rijkdom.

en een kinschap is dus niet afhankelijk van een gedeelde wil, zoals
in een relatie je beiden bij dezelfde religieuze orde hoort en elkaar afmeet
aan de verwerkelijking van dat doel.

en een kinschap is niet afhankelijk van de gedeelde mogelijkheden
stel in een religie is een karmavorwaarde en een van de relatieleden
mist die voorwaarde waarbij beiden die niet meer kunnen behalen.

Daarnaast een relatie elkaar een voorwaarde stelt, en iedere relatie waarbij ze
bij verschillende religieuze stromingen horen, je niet meer die volledige vervulling
kan vinden in de eigen voorkeur.

Immers sommige religies geven die binding en de verantwoordelijkheid aan
de relatie waarbij soms de man leidend is, en een voorwaarde srelt,
en soms de voorwaarde is dat je beide bij dezelfde religie hoort.
of dat de ene de ander niet ondersteunt vanwege een andere voorkeur
en daarbij dus een mate van verwerkelijking niet gestimuleerd wordt.

Noem als je een relatie krijgt, de ander de uitoefening van een religieuze voorkeur
met of zonder bekendheid ombuigt naar een ander perspectief.
ook al is dit soms een proces die intern ligt, immers als je een relatie met elkaar hebt
je in vriendschap elkaar soms bijstuurt ook al liggen de voorwaarden buiten
de directe benoeming van argumenten of benoemde communicatie.

Kinderen zijn daardoor meer vrij, en hebben meer mogelijkheden voor
religieuze beoefening of het behalen van een religieus doel omdat hun
controle of verantwoordelijkheid niet maatschappelijk ingebedt hoeft te zijn
noem via een organisatie met rangen, of een relatie waarbij je elkaar impliciet of expliciet
voorwaarden stelt.

Vaak dat de opvoedrol in het verlengde ligt van de religieuze voorkeur.
Maar daarbij in de maatschappij geen vereiste oplegt maar een mogelijkheid
als de grondwet in een land in algemene zin de vrijheid beschrijft.

Zoals ze in de hemel soms besluiten om een engel op aarde de kans te geven

om die opoffering van belangen te tonen en daarmee in de orde opgenomen te worden.

Zoals een engel dan te horen krijgt om een bepaalde geboorte aan te nemen waarbij God ze vernedert om ze aan te passen in hun ziel en hun intentie maar ook om via het werk op de hoogte van hun engelenziel via een menselijk leven te volbrengen.

Soms zeggen ze een geboorte als mens is wel heel laag en mijn capaciteiten zijn veel hoger, maar een engel die wordt verlaagd wordt in zijn ervaringswijze wel benut op de hoogte die hij zelf heeft.

De religies op aarde borgen dan alle namen die een engel kan bereiken, en die namen zijn dan zowel via verdienste, mogelijkheden als genade geborgd.

Noem een engel bij verdienste die hij toont een functie als een erespeldje krijgt, en via mogelijkheden als het aangeboden wordt en de voorwaarde wordt voldaan, en bij genade zoals in het christelijk geloof, of bij godennamen die alleen de aanname als voorwaarde heeft.

De religies op aarde borgen ook alle namen die een engel als functie krijgt, maar dan zonder de bekendheid van rang of hoogte. Noem wij zien religies vaak als gelijkwaardig en zeggen meestal niet die is hoger of die is lager. Natuurlijke de meesten hun eigen geloof belangrijker vinden dan anderen met andere richtingen.

De religies op aarde borgen dan al die belangen voor zowel mensen als engelen, en engelen van godswege een leven krijgen onder zijn condities. Noem dus dat zij een naam krijgen die alleen god kent, en de mogelijkheden benutten die via een menselijk leven te verkrijgen zijn.

een engel die dan in de orde opgenomen wordt, moet wel veel groter opoffering tonen dan mensen zelf kunnen, ze moeten als ware ook hun ziel kunnen prijsgeven in hun heldenstrijd tijdens het leven. waarbij god wel ziet wat zij doen, wat zij ervoor over hebben maar anderen niet perse. Alsof God een hand om hen heen houdt, of anderen niet zien welke waarde het heeft.

een engel die natuurlijke in zijn zuiverheid blijft, immers zij behoren wel hunzelf te verdedigen anders zouden hun geloftes niet op menselijke wijze worden geacht, maar door God soms wel de stormen moeten weerstaan.

een engel die dan voor het leven boven het gewone menselijke leven staat, kan dan als engel ook de functies van meerdere religies krijgen, noem ook boven een gewone naamgeving staat. een engel een borging via meerdere religies krijgen waardoor de functie van gods wil in hem via religies, religieuze engelenfuncties geborgd kan zijn.

Noem dus een engel met de wil van de almacht, een engelenfunctie in de orde van drie aartsengelen zijn rol kan vervullen, noem dus bij aartsengel Michael, Barachiel en Ariel.

Waarbij aartsengelen vaak een eenduidige naam voor hun functie bij God behartigen en in hun alomtegenwoordigheid de engelen aansturen die een onkwetsbaar engelenlichaam hebben maar zoals vergelijkbaar met mensen een lichaam en een ziel met waarneming bezitten.

Zo kan een engel binnen een of meerdere religies geborgd zijn en is het God die dan kiest als zij die voorwaarde voldoen in welke engelenorden of in welke orde zij opgenomen worden.

een engel zonder vrije wil, is dan verbonden aan God zelf in de alwetendheid en in de wil die een belang dient die in de situatie het belang van God zou zijn.

een engel zonder vrije wil, is dan als ware verbonden aan een mate van handeling die voor mensen een mate aan spontaniteit zou voelen. waarbij een engel natuurlijk afmeetbaar toch menselijk gezien redelijk of rationeel handelt.

een engel zonder vrije wil moet dus ook belangen kunnen opofferen om zichtbaar te maken dat hij de wil van God belangrijker vindt dan zijn eigen bestaan.

een engel zonder vrije wil is dus ook verbonden aan de alwetendheid van God ook als hij een proef doorstaat, is de engel zelf zonder kennis van hoe hij het doorkomt, maar als hij erdoorheen is begrijpt hij dat God wel een bedoeling heeft en ook als de engel bijvoorbeeld angst zou voelen dat het betekenis heeft.

een engel die dan zowel zelf beproeft wordt, als aan de engelen en god getoond wordt in zijn vasthoudendheid om god te dienen, maar ook getoond wordt om gezuiverd te worden van onreinheid. Noem soms een ego een andere keuze maakt dan een belangeloos standpunt.

Daarnaast toont God ook aan de engel in welke mate een schending wel een schade veroorzaakt waarbij een engel op voorhand geen kennis heeft over de betekenis ervan. Noem waar een monnik door seksualiteit zijn celibaat verbreekt dat zowel innerlijk is als uiterlijk noem soms mensen die in hun opleiding met seks in aanraking komen en de hoogte van hun inzet verliezen. maar ook een monnik die het zelf verbreekt bij god daalt in toewijding.

en een engel die beproeving met het menselijk standpunt aangaat maar de betekenis van God erin ligt. Noem een engel als mens erdoor heen gaat, maar aan God verbonden blijft.

Waarbij tot een engel geheel bij God komt en zich helemaal eraan wijdt bij ieder gebed niet zijn eigen zekerheid moet zoeken maar de zekerheid die hij bij God vindt.

Een engel is dus in gebed tot nader in alle beslissingen van de wil, en door die eenheid met God vind hij uiteindelijk ook de manier om helemaal bij God te komen en als ware in het licht van God op te gaan. een engel is dus in beproeving als mens, maar in zijn wil steeds meer nader tot God waarbij hij zo nadert tot God dat als ware hij in levensgevaar God hem alleen nog kan vrijstellen of redden.

Een engel die dan in het licht van God opgaat, kan dus wel de beproevingen voldoen, maar zal uiteindelijk alleen nog het bestaan van God zelf in hem overhouden.

het bestaan van God in hemzelf dan de weg is die God hem toont, en vaak in de opvoeding naast de menselijke genade zoals de religies die voorschrijven ook het pad openen om tot God te naderen.

Zo kan het bestaan van God in een engel geboren worden, en daarna bevestigd. het bestaan van God is dan de naam die hij in de ziel van de engel schrijft, waarbij alleen God daar zelf van weet, en misschien via de werken van de heilige die de voorbereiding krijgt. Noem een engel onkwetsbaar is, maar een heilige als mens geoordeeld wordt. Maar een heilige die het levenseinde haalt het oordeel van God krijgt en daarbij de belofte die God de heilige geeft.

Zo kan een engel dus bekleedt worden met het bestaan van God in Hem, maar toch in de menselijke belichaming een taak als heilige volbrengen.

een engel die dan bekleedt wordt met een naam van God in zijn ziel is dan verbonden in de wil van God met de naam die dan van binnen is geschreven.

Het is dan de naam van God in de wil, en in zijn binnenste of ziel, immers andere engelen kunnen dan die naam lezen en zien dan bij welke orde die engel hoort. Noem zij lezen alsof op iemands gezicht zijn gemoed te zien is, en lezen dan zowel de naam van de engel als de naam van God waar hij toebehoort.

Als een engel het bestaan van God in Hem geboren laat worden, is het al bij God zeker welke functie hij krijgt en in welke mate hij die zal vervullen. een naam van God is altijd eenduidig en in de taal die de mens begrijpt. Immers een menselijke lichaam geen andere dan menselijke talen begrijpt.

een engel die dan als ware mogelijk via het hindu geloof het pad volbrengt, kan dan de naam van een hindu god in zich geschreven krijgen, waarbij het niet ongewoon is om de naam van het laatste doel erin te schrijven. Zoals Brahman een van die namen is. en Brahman de functie borgt op de niveau's van de namen van het leven. Zoals Govinda over de mens, Gayatri over de ziel, en Brahman als het geheel.

De titel Nirguna Brahman dat voorbijstijgt aan naam en vorm, is een geloof dat wel in de functie wordt geschreven, maar een transcendente wijze is van geloof. Immers zonder naam kan men niets ertegen zeggen, en zonder vorm kan men het niet aanwijzen of in handeling bevatten.

De titel Nirguna Brahman, is de werkelijkheid waarbij men uiteindelijk het bestaan van naam en vorm opgeeft. Om in die hogere bron van leven op te gaan. Waarbij iedere functie erin als van binnenuit zonder oorzaak behartigd wordt.

Nirguna Brahman is dan het uiteindelijke loslaten van alle namen die men aan een bron geeft, en het loslaten van alle functies die men kan omschrijven maar de uiteindelijke bron zeggen van God gij in mij, en niet wat ik herken van u in mij.

Waarbij God dan onvoorwaardelijk de engel en zijn bestaan in handen krijgt.

Zo is het als christenen in de hemel komen en zij zouden getrouwd zijn geweest en door noodweer uit elkaar zijn gegaan, of welke reden ook waarmee een mens meer dan een verbintenis kent, dan besluit christus in de hemel bij wie zij horen en welke verbintenis in de hemel geldig is. Zo zijn dan de christenen in de hemel door Christus ook bevestigd in de verbintenis waarin zij die liefde met elkaar deelden.

Zoals zij die voor de goede kant kiezen, ook als zij kinderen en klein kinderen hebben. Als zij na hun leven naar de hemel gaan houden zij hun gewaardeerde functie, en blijven zij hun nageslacht geleiden. Zij die op aarde zijn houden de verbindingen met hun ouders en voorouders, die voor het goede hebben gekozen.

Zoals zij op aarde waren zijn zij in de hemel, en zijn zij hen nabij die hen geliefd waren. Zij die bij het goede horen zetten hun functie door en zijn voortdurend in het aanzicht van de Goden, en de genade waar zij voor gekozen hebben.

Zoals zij die familie hebben die voor de goede kant gekozen hebben en zij zijn ons ontvallen, door ongeluk, door strijd of door tegenslag zij die voor de goede kant kozen zullen in de hemel hun functie mogen doorzetten waar zij geregeld hen nabij zijn die op aarde zijn achter gebleven.

Zo ware zij allen in de hemel zijn en de lichten van God genieten als ware een zomerse dag in de welstand van het leven, zij zullen gedenken hen die op aarde bevriendt waren of als familie voor hen in hen nabijheid waren zij allen in de hemel zijn hen die geliefd zijn nabij, zoals de Heere hen nabij is die zijn genade verkozen tijdens het leven, of hun leven aan het goede gewijdt dezelfde plicht en inzet hebben voldaan.

Zo zij vrienden zijn, zo zij geliefden zijn, in de hemel herinneren zij zich de goede dagen, immers de tijd van strijd komt in ieder leven en men weet niet wie het leven ontvalt, of zwicht voor een overmacht, zij in de hemel gedenken ons, en zijn ons nabij zoals de Heere ons nabij is.

Zoals het doel van de ziel de religieuze verwerkelijking is de geest zowel technologie als doel heeft als de kunstmatige manier om het leven te verveelvoudigen of te imiteren.

En het lichaam altijd de eisen en de plichten van het leven wil vervullen. Noem het lichaam door werk en plicht gezond wil blijven en krachtig en de achting van de gemeenschap

De geest die via een pad als ware mogelijk alle technologie vindt om zowel het lichaam te verdubbelen als de ziel zijn waarde geeft door haar zonder actie te stellen Wanneer de geest zijn doel behaalt is het tevreden en zowel het lichaam heeft zijn doel niet meer omdat zij gevangen is in technologie als dat de ziel erna zijn doel vindt en gaat nastreven.

De ziel met zijn doel is altijd vervat in een boodschap die in haar een verlangen oproept een verlangen naar een zielehouding, een staat van kennis, en een ziel die een streven zoekt die zij nog niet kent maar in haar zieleinhoud wel leert kennen door haar als gevoel te koesteren.

Een ziel vindt zijn vervulling door de werkelijkheid zelf als middel te zien voor een doel dat zij nog niet kent. Zo groeit de ziel in de werkelijkheid en leert een kompas kennen die altijd dezelfde richting woont.

Waar de geest een samenleving aanstuurt en technologie haar doel vindt, en een voorspoed die soms eeuwen duurt ,soms langer en soms korter, is het lichaam altijd binnen het leven en de tijd die van nature gegeven wordt. Zo is de geest door voorspoed op het pad, bij tegenslag of een zware ramp ondervindt zij schade en herstelt door een gedeelte van het pad opnieuw te lopen.

De ziel vindt in religie haar waarde waar zij naar believe de vruchten van haar inzichten vindt en in verlangen tot zich neemt. De vruchten van inzicht die van oudsher tot de huidige tijd in gezetheid zijn opgetekend door alle leraren, alle eenlingen en allen die haar een tijd zochten.

De ziel vindt dan zijn verwerkelijking door de werkelijkheid en door haar zelf als sturende kracht aan te nemen, zodat de ziel zijn vervulling vindt in een bron waarin zij haar vertrouwen stelt.

De geest die haar doel zoekt is ook gebonden aan de voortdurende betekenis van het pad voor haar zelf en de samenleving een pad dat alleen door begrip en verstandelijkheid blijft doorgaan.

Zoals een ziel voor de geboorte belooft om zich bij de opvoeding en het leven ook in een mate ondergeschikt te zijn aan de belangen en het niveau van anderen. Noem een ziel in de jeugd zowel vaardigheden leert als ook een andere interesse kan aannemen. Maar als tegenprestatie dat de ziel bij het levensoordeel ook mogelijk als voorouders zeggen als je aan onze voorwaarde hebt voldaan mag je ook naar de hemel.

Deze voorouders die al in de hemel zijn kunnen als voorbeeld zeggen als je eerlijk je beroep uitoefent mag je van ons ook naar de hemel. Als mensen dus naast de mogelijkheid van genade een voorwaarde vervullen dan mogen zij soms bij het levensoordeel ook naar de hemel.

Voorouders hebben dan vaak zelf ook aan die voorwaarde voldaan, en als zij een deugd belangrijk vinden, zoals eerlijkheid, of moed, of rechtvaardigheid of plicht, dan mogen zij hun nazaten ook op die deugd een goed oordeel geven.

Door de opvoeding waarin een ziel zich laat vormen en onder de anderen stelt, kunnen anderen ook bij het oordeel de ruimte gebruiken om een hemeltoegang toe te staan. Waarbij diegene dan volgens die voorwaarde op het niveau van die voorwaarde in de hemel mag wonen. Waar diegene dan vaak bij de voorouders zit. En mogelijk nog in de verbintenis staat die op aarde als de juiste werd gezien.

Naast dat een ziel dan belooft in de opvoeding gevormd te worden en ook mogelijk andere interesses krijgt, of vaardigheden die eerder als niet belangrijk werden gezien. Men ook in het leven een beroep aangeboden krijgt. Soms uit eigen interesse en soms uit plicht van de omgeving. Vaak dat een culturele aanleg ook onderdeel is waarbij vooral hobby of levenswijze daarin een kenmerk is. Een culturele aanleg die volgens de wet is, en geen anderen schaadt wordt in een oordeel als onderdeel van het leven gezien. Immers een mens naast een levenswijze, hobby, werk, een relatie of andere inbedding vaak in het geheel een leven vormgeeft tijdens het leven zelf.

Als een ziel bij de geboorte ruimte geeft voor het leven zelf in zijn openheid, of een godheid of engel die ruimte geeft dan belooft die autoriteit ook die ruimte op een goede manier te benutten, maar in de wisselwerking tussen de mens en de samenleving is het vaak tijdens het leven dat die ruimte benut wordt, en een mens dus niet vooraf weet welke functie hij krijgt.

Een ziel die voor het leven een wens heeft of een groot verlangen kan ook bij god of andere goden aangeven dat belangrijk te vinden. Omdat de ziel dat dan bij een autoriteit zoekt dat die vervulling ook daarin vorm krijgt.

Een ziel die graag wil weten waarom er een orde is, zoals regering, land, arbeid, vorst, en andere onderdelen, die kan als zij dat bij een hogere macht zoekt, engel, godheid, heilige daarin bevestigd worden. Omdat die ziel de antwoorden ook weer mag delen met de samenleving.

Dat tijdens het leven bij mensen soms in de tienertijd een onzekerheid over orde, hiërarchie is, is natuurlijk immers, men moet ook in de plaats binnen de orde weten waarom zij die plaats innemen.

Waarbij men bij het onderzoek als het binnen de geldende vrijheid en wet blijft die ruimte krijgt, zonder dat er maatregelen zijn. Immers de wet zoals ook de grondwet voor iedereen in gelijke mate geldt.

Sommige soorten zoals de mensheid heeft het aan het einde van de jeugd, zo kan het bij andere soorten in andere vormen voorkomen. Waarbij de mens die op aarde geboren wordt dat altijd in de orde zoals god die heeft geschapen en bewaakt krijgt aangeboden. Waarbij ieder mens normen en waarden in de jeugd krijgt en daarbij dus ook een grens aangeleerd krijgt.

Het kwade is ook bij God in het oog, maar krijgt van God soms wel de ruimte en soms niet. Waarbij God in zijn inzicht daar zelf over oordeelt. Waarbij als ze zeggen God heeft de Almacht, die ruimte om het in te perken altijd houdt, maar zoals men zegt. Een ziel die zoekende is, en misschien buiten eigen schuld is afgeweken toch die ruimte moet krijgen.

Immers men zegt altijd, iemand zonder schuld door toedoen van anderen afgeweken minder schuld heeft dan iemand die opzettelijk die richting kiest. God heeft daarbij het oordeel zelf omdat wij niet de intenties van anderen kunnen oordelen. En God de wet de verantwoordelijkheid geeft, zoals die zichtbaar is en zoals bij alle beroepen en arbeidsfuncties door de samenleving worden ingevuld.

Een ziel die dus bij geboorte ook zich laat inperken tijdens het leven krijgt daarbij dus ook weer een kans of mogelijkheid terug.

Een oordeel tijdens het levensoordeel na het leven ligt bij God zelf en is onder de voorwaarden die God zelf stelt. Dit betekent dat voorouders ook soms die kans van God niet krijgen, en als een ziel in het oordeel niet serieus is of alles afwijst God zelf het soevereine oordeel heeft.

Waarbij zoals op aarde een gesprek soms heel belangrijk is, noem een sollicitatie gesprek soms een oordeel binnen een kwartier geeft over een periode van jaren, of het onderhoud van een gezin voor jaren. Dit betekent dus dat ook een levensoordeel in die betekenis begrepen mag worden. Waarbij het oordeel vooral gaat over welke intentie een ziel heeft en hoe die in het leven tot uiting komt. Noem tijdens alle onderdelen binnen het leven.

Zo is er als men het tekent een cirkel met erin een driehoek vaak is de driehoek de symbool voor een hiërarchie binnen een samenleving waarbij de top de punt de hoogste machthebber representeert.

De driehoek in zijn geheel staat voor alle functies die naar graad van moeilijkheid zijn gerangschikt. Hogere functies vereisen hogere intelligentie of een hogere graad van nauwkeurigheid, autonomie, oordeelsvermogen of andere kwaliteiten.

De driehoek is dan de orde binnen een samenleving en als je het verlengde beschouwt betekent de driehoek de functieverdeling om een samenleving in stand te houden.

Deze driehoek in zijn geheel representeert de zichtbare functieverdeling die de gehele samenleving in stand houdt.

Naast deze driehoek die binnen een cirkel is vorm gegeven en in de drie hoeken raakt met de cirkel zijn buiten deze driehoek alle functies die niet essentieel of direct noodzakelijk zijn om een orde in stand te houden. Zij zijn dan niet verdeeld in de functies naar moeilijkheidsbeloningschaal of andere kwalitatieve verhoudingen.

In deze functies buiten de driehoek zijn alle functies vervat die wel in een samenleving ruimte hebben, ook bijdragen aan de leefbaarheid in een samenleving en waarvan gezegd wordt deze zijn in een samenleving van waarde. Maar omdat zij niet noodzakelijk zijn hoeven zij als ware niet in een verdeling te zijn van maatstaf of andere kenmerken waaraan je een orde afmeet.

Deze functies hebben meer vrijheid in hun voorwaarde om te bestaan. Ze hebben meer ruimte in de uitoefening van hun functie en in hun mate van beloning hebben zij niet die precieze verdeling naar de expertise, of mate van betekenis in de orde binnen de samenleving.

Deze functies buiten de driehoek zijn vaak de functies die mogen bestaan maar niet die vele voorwaarden hebben waar zij aan moeten voldoen om te mogen bestaan.

Binnen een samenleving als je die beschouwt als een hiërarchie waar hogere posities altijd ook minder kwantitatief zijn dan lagere functies. Immers een hogere opleiding in de verdeling van zowel interesse inzet en de mate van intelligentie om te bevatten wat die inzet nodig heeft en om die inzet om te zetten in de benodigde expertise is er altijd een uitverdeling van zowel mensen met hun intelligentie en de beroepsfeer die zij kiezen.

Een hiërarchie wordt altijd noodzakelijk gezien om een samenleving in stand te houden, en de functies erbuiten zijn met minder voorwaarden zodat zij wel mogen bestaan maar in een andere verhouding zijn dan binnen de orde.

Een hiërarchie is daarbij altijd onderhevig aan een oordeelsvorming en een mate van beoordeling van de laag boven hen, om de uitoefening en de mogelijkheden zeker te maken.

Een hiërarchie is dus vaak met de precieze belijning om die functie daarbinnen mogelijk te maken, waarbij ook de toeleiding naar de functies daarbinnen altijd precies vastliggen, ook op hogere niveau's waar juist die toeleiding bestaan uit het abstraheren van methodieken.

Noem op een laag niveau moet je een handeling kunnen uitvoeren, erboven een methodiek uitvoeren, daarboven moet je een methodiek toepassen, en de laag erboven moet je met bewijsvoering methodieken kunnen vormen. Noem dus op basis van zowel literatuur als verwijzing naar begrippen op abstract niveau. De laag erboven is altijd zonder directe beoordeling immers een toepassingswijze in die hogere lagen is niet meer gebaseerd op bekende informatie.

Buiten de hiërarchie is door de voorwaarden die soms minder belijnd zijn, op een andere manier samengesteld worden, of in hun voorwaarden niet vereist zijn van een oordeel. Noem ze stellen voorwaarden maar er wordt niet afgehekt of die behaald worden.

Een functie binnen de hiërarchie is altijd met een maatvoering verbonden, en in die maatvoering past iedereen in een mate van intelligentie, inzet, en interesse.

En buiten de hiërarchie is een mate van zelfsturing mogelijk waarbij de voorwaarden vanwege hun nietconditionele karakter ook mogelijk maken dat die zelfsturing ontstaat.

Noem een effectieve wijze van zelfsturing naar autodidactiek leidt, en die leidt weer naar een expertise op een niveau dat zij zichzelf bewaakt of bestuurt. En de voorwaarden door hun impliciete betekenis mogelijk overal zichzelf vervullen op welke plek zij daarna ook bestaan.

Noem zelfsturing leidt naar een functie die binnen elke plek van voorwaarde die voorwaarde impliciet vervult.

Mensen hebben van jong tot oud een leervermogen waarbij lesgeving een primaire middel is van overdracht.

Het leervermogen bestaan uit het aannemen van lesstof die over een handeling een methode, een concept of een abstracte vorm van informatie gaat.

Het leervermogen bestaat uit het aannemen ervan en het kunnen uitvoeren ervan, waarbij de uitvoering in een leersituatie bestaat uit het controleren of je de lesstof beheerst, noem het vraag en antwoord model, het uitleg en verklaringsmodel, en het aanmaak model.

Een vraag en antwoord is altijd gebaseerd op informatie, het uitleg model is altijd in de vorm van het uitleggen aan anderen die het niet beheersen met de toets of zij de stof aanemen, de verklaring bestaat uit het vormen van de tussenstappen die nodig zijn om die lesstof te kunnen beheersen en het aanmaakmodel is zowel in kunst dat je de vorm kan maken, als binnen het aanmaakmodel dat de stof aangemaakt kan worden binnen de condities die er zijn.

Een leervermogen die op alle leeftijden in dezelfde mate te activeren. Noem op de basisschool tot aan na het pensioen.

Binnen en arbeidssituatie is die functie impliciet je wordt zelf gevraagd binnen het werk nieuwe ervaring op te bouwen en in die ervaring te groeien. En op controle momenten wordt de situatie daarbij aangepast. Noem zowel salarishoogte als de arbeidsfunctie in een schaal.

Een musicus moet ook door eigen kracht een repertoire verbreden dat toch gebaseerd is op het aanleren van nieuwe dingen. Zoals zelfs een liedje op de middelbare school op dezelfde mate van vaardigheid gebaseerd is.

Het leervermogen is dan in de mate van intelligentie ook gebaseerd op de leermodellen. Noem uit het hoofdleren van namen, is een methode die als je het beheerst op alle niveau;s van die vaardigheid is gebaseerd.

Zo zijn alle methodes impliciet in een opvoed of educatiesysteem benoemd. Als die leermodellen, zoals de methodes individueel uitwerken de mate van beheersing worden gerekend, dan is er in het educatiesysteem een niveau verdeling.

Noem de impliciete niveau van beheersing bepaalt ook tot welke graad van educatie je kan opklimmen, of toegeleidt worden.

Een expliciet niveau leidt dan ook de leermodellen in waarbij je zelfs in precisie controleert of een methodiek aanvormbaar is.

Noem er zij vele methodes binnen een leermodel om zowel lesstof aan te nemen als die lesstof te behouden.

Zoals de musicus dat in de muziek bereikt en soms op een leeftijd bemerkt dat er een structuur of een reeks in de stof zit waarbij het aanleren makkelijker gaat of zelfs bijna vanzelf. Zoals men hoofdreknen zonder moeite kan, en bij hen die een methode niet beheersen als ware iedere keer op vingers tellen.

Een expliciet niveau is dan het aanleren van de methodes die bij een leermodel horen en een impliciet niveau is dat er wordt verwacht dat er een bepaald moment is dat een leermodel overgenomen wordt zonder dat er een directe methodeoverdracht is.

Men kan dan uit informatie in een reeks een abstractie maken.
Een methode vinden die de informatie rangschikt, of die informatieverwerking in een tabel of een concept vormt.

Noem als je een reeks woorden met het beginletter van een alfabet leert, en je herkent de beginletters, dat je ze als een reeks aanleert zonder dat er een mate van willekeur nodig is.

Een leervermogen is volgens leermodellen te vormen, en door de methodes impliciet of expliciet over te dragen een mate van informatieverwerking mogelijk maakt waarbij een leersituatie zoals een schoolperiode een groei mogelijk maakt in de mate van maximaal lesstof overdracht.

Een kind op school kan niet meer leren dan de leraar aanbiedt.
En een kind kan niet beter leren dan de ondersteuning om het te ontwikkelen.

Een leervermogen is op elke leeftijd een woord dat op gewaardeerd niveau staat en in alle onderwerpen en thema's binnen een samenleving toepasbaar is.
Onafhankelijk van de betekenis binnen die samenleving.

Zoals in het christendom de orde van God binnen de wereld zoals wij die op aarde hebben, Maar ook in ruimere betekenis in het hele universum. Immers God scheidde Licht en donker en schreef in de wateren.

Zo is in het christendom alle kenmerken van almacht en alomtegenwoordigheid als kenmerk van God die alle macht heeft, als zijnde dan namen van God.

In het hindoeïsme gebruiken zij de titel Brahman als de werkelijkheid zelf waarin de orde in zijn geheel is. Zo is dan Brahman via de kenmerken verbonden van Almacht en Alomtegenwoordigheid die dan zowel een sanskriet naam hebben als een volkstaal uitdrukking.

Iedere religie kiest een manier om zowel de goden als hun kenmerken te benoemen, waarbij in het christendom vooral de toegankelijkheid belangrijk is. Men kan bidden en God belooft zowel de mens erachter te zien, als dat de gebeden worden aangenomen zonder onderscheid van rang of status.

In het hindoeïsme is het belangrijk dat de namen een heilige betiteling hebben waarbij de naam dan niet afhankelijk is van inzicht. Noem soms noemt men de werkelijkheid alleen de wereld waarvan de randen plat zijn en men eraf kan vallen en soms is het universum of een aantal dimensies Een heilige betiteling is dan niet afhankelijk van eigen inzicht.

In het christendom wordt dan de orde aan de titel God gehangen, en is het vooral de nadruk op het gebed en ook dat het gebed in de eigen of moedertaal mag worden vericht en geen kenmerken heeft dat je alleen in een heilige ruimte mag bidden, of kenmerken dat men zich eerst moet wassen.

Zo heeft iedere religie een eigen manier om die gehele orde te benoemen en belangrijk kenmerken van geloof of devotie een richting te geven, of voorwaarden waarbij iedereen zowel een grens heeft als een kompas om de devotie op te richten.

In het hindoeïsme zijn al die goden en godinnen ook gelijkwaardig men respecteert elkaars geloof,

Zoals dat in het christendom ook is, noem de grondwet binnen die religieuze voorkeur de ruimte aan iedereen geeft zolang zij de eigen vrijheid niet overgaan naar de vrijheid van de anderen.

Zo is in het hindoeïsme de godheid Krishna die als avatara naar de wereld kwam op aanvraag van Brahma de schepper om de wijsheid en de genade te herstellen.

Krishna nam een leven als mens aan en nam daarmee ook de figuur in die het dichtst bij mensen staat. Hij had in zijn leven natuurlijk meerdere deeltaken maar is met zijn religieuze boeken het bekendst in deze tijd.

Zo is het in het hindoeïsme gewoon dat zoals bij de mens de boodschap via een mens komt, en de boodschap ik in zijn meest heilige vorm aan de mens gekoppeld wordt.

Noem Krishna zegt ik ben als mens en geef de genade maar buiten de Schepping in de eeuwige persoon heet ik Govinda. Die als een herdersjongen bekend staat. Daarmee zegt hij eigenlijk ook dat iedere zogenaamde soort immers men gelooft in het hindoeïsme ook in het universum en dat de veda's in een vorm overal een grondlegging zijn, zijn boodschapper in de vorm die vanuit de biologische oorsprong hetzelfde is.

Zo is dus Krishna als godspersoon die als mens tussen mensen, zo zijn er bij Vishnu tien avatara's die door Vishnu naar voorkeur of op Brahma en zijn aanvraag een leven nemen om een aspect te herstellen.

Krishna is dus als mens tussen mensen waardoor wij ook weten de boodschap is voor onszelf immers er zijn geen onbekende voorwaarden of eigenschappen aan verbonden.

Zo is dus als we het vergelijken en een concept ervan maken bij iedere soort, die dan een vorm van een grondlegging meekrijgen zoals de veda's bij de oorsprong van de aarde, een boodschap in de vorm van de soort. Bij ons het menselijke. Zo heeft dan iedere soort zo is een betekenis een boodschap via zowel een grondlegging bij hen, maar ook het herstel via een avatara die in hun soort als gewoon wordt aangenomen.

Dit betekent dus zoals wij op aarde de veda's en Krishna hebben, ze bij iedere soort ook een heilige serie boeken of informatiebronnen hebben en avatara's die op hun eigen soort gelijkend zijn. Men kan nooit iets zeggen over wat men niet kent, en boeken die wij niet kennen kunnen wij niet in een mening meenemen maar de meeste betekenisvolle uitspraak is dat zij avatara's kennen in hun religies zoals wij die bij ons kennen.

Zoals wij dus in het hindoeïsme omdat Krishna mens is, de genade altijd als mens mogen vragen en mogen aannemen. Waarbij hij als mens beslist over de gebeden en de genadevragen.

Zo is dus ook de directe verbinding altijd dat zoals de wijsheid hersteld wordt, en dus Krishna daarbij een grondlegging heeft gedaan dat de eeuwige persoon daardoor bij ons als mens ook als mens bekend is. Noem Krishna als eeuwige persoon Govinda als naam heeft. Waardoor wij altijd ook in de religie en devotie gericht worden op het mens zijn, en de voorwaarden zoals wij die vaak tegenkomen ook in het menselijke vervat liggen.

Zoals in het christendom de engelen en de namen van God bekend zijn,
Zo is het engelenrijk door God boven de mens en de mensheid gesteld.

Waarbij de engelen ook veelvormige gedaantes hebben
Noem de engel de cherub die als een driejarig kind overal waar hij gaat en vliegt
De hele eenvoudige dingen in gebed brengt bij God, van leed, ongeluk tot allerlei
Dingen waar ze een eigen wens in zien.

Zo zijn er de engelen de vrouwelijke engelen die soms bij God zeggen die persoon
Of dat volk wordt onrechtmatig bejegend of heeft meer leed dan een mens zou hoeven dragen
Zo zijn er vrouwelijke engelen die hele ziekenhuizen of regio's in voorspoed en liefde voorzien.

Zo zijn er strijdengelen de mannelijke engelen die in welke grootte ze ook hebben
De strijd voor God voeren, soms tegen kwade machten of personen op aarde soms erboven
Zij zijn niet aflatend in hun wapenschild van het geloof en met hun binding bij God
Brenge zij iedere keer weer hun verdediging tegen alle argumenten en strategieën die
Een kwade macht kan gebruiken.

Zo zijn de engelen boven de mensheid verheven en soms zegt God tegen hen
Laat het kwade nog even omdat zij hun bron moeten openbaren, soms zegt God
Laat het kwade tot hun naam bekend wordt dan wordt de strijd bij de engelen gelegd
Immers God heeft de samenleving ook de verantwoordelijkheid van orde en rechtvaardigheid
Gegeven, en als de mens het niet mag of niet kan behartigen dan worden de zaken bij de engelen
gelegd.

Zo zijn er vele vormen van engelen met alle groottes die bekend zijn, zij dienen
Allen de Heer en God zelf met hun wil van binnen en met hun orde waar zij bij gevoegd zijn.

Een engel die God dient, is door God bevolen en staat niet onder opdracht van mens of organisatie.

De engelen die bij God bekend zijn zijn met een engelenlichaam bekleedt waarin zij de
instrumenten hebben die God voor hen heeft vastgesteld. Als engel eten zij niet, en hoeven geen
plezier te maken, zij hebben geen eigen belang, en als zij gezond zijn hebben zij geen medicijn
nodig. Zij werken voor God in de maat en maatvoering die God voor hen heeft bereidt.

Hoe engelen geboren worden, of in welke mate zij door goede werken ook hun eigen beloning
krijgen is bij de Heer zelf bekend.

Zo is het dat als engelen in hun functie bij God blijven noem dus voor Hem werken
Maar ook niets buiten Hem zoeken dat zij zowel in hun wil groeien
Zij in hun gedaante groter worden en door de wijsheid van God zijn werken
Meer en beter voortbrengen.

Een engel die bij God blijft noem dat hij honderden of duizenden jaren oud is hoeft niet in zijn wil
beperkt te worden immers hij is van nature bij God gebleven. Zoals een mens die alles goed doet
Niet beoordeeld hoeft te worden door de wet of door de regelgeving.

Een engel die dan in zijn vrije wil voor God werk, en dus niet is afgedwaald heeft dan altijd bij God
in de hemel zoals in hij in de hoogste hemel woont een punt waarop hij zich kan richten.
Een engel kan ten allen tijde weer naar God toe, om zowel zijn licht te genieten als om Hem aan te
spreken in zijn functie als allerhoogste.

Een engel die dan zijn vrije wil wil inleveren mag deze wens bij God neerleggen waarbij God dan
vaststelt in welke mate een proef nodig is, welk lichaam een engel verkrijgt en met welke macht hij
bekleedt wordt. Noem een engel die ook die onvoorwaardelijke stap wil zetten, zijn eigen bestaan

voor God wil opgeven, door God gehoord wordt en in zijn souvereiniteit besluit welke vorm zijn beproeving heeft. Waarna God dan een functie volgens belofte toebedeelt.

Een engel die dus die onvoorwaardelijke stap wil zetten en nog in zijn engelennatuur bij God is gebleven zal dan een belofte krijgen om in die veilige thuisplaats opgenomen te worden. Waarbij engelen zonder die vrije wil als ware ze die onvoorwaardelijke stap hebben gezet Ook niet meer die eenduidige plaats nodig hebben om God in de nabijheid te hebben, Immers in de onvoorwaardelijkheid zijn zij al volledig met God verbonden en kan God In zijn macht zijn engelen overal voeden en geleiden. Immers een vrije wil heeft altijd een punt Nodig als bewijs van goedheid en de vertrouwdheid waarin God hen voorziet.

Een engel die van God een beproeving krijgt is alleen bij God bekend in die taak met de naam die hij heeft en in welke plaats of tijd hij geboren wordt. God zelf bewaakt daarbij de voorwaarden en in zijn goedheid kan hij de engel ook alle onderdelen van zijn orde laten zien. Immers een engel die naar de wijsheid van God verlangt verkrijgt daar ook de vervulling in.

Er zijn twee manieren in het leven als intentie

De ene kiest voor het goede en wordt afgemeten aan hoe hij zijn functie volvoert.
De andere kiest voor strijd en wordt afgemeten aan hoe groot de wapens zijn die hij hanteert.

Het goede werkt samen, en heeft daarbij elkaars hulp,
Die voor strijd kiezen staan onder een andere wet, zodra de vijanden zijn zwakte ontdekken
Wordt hij in de strijd overwonnen.

Zoals de twee kwade organisaties zelfs als zij weten door samen te werken een grotere buit hebben
Blijven zij elkaar bestrijden, zoals al het kwaad niet met elkaar zal samenwerken.
Zij zullen alleen de ander erbij voegen als zij in de strijd overwinnen

Zoals zij die een leven hebben en van de oorsprong goed zijn, toch in het leven met misleiding
En verleiding in aanraking komen, en soms voorwaarden aangeboden krijgen,
Of op slinkse wijze de overwinning bij een ontbering die zij in hun moeillijkheid zien.
Zij die zich bij het goede achten en hun voorkeur blijven tonen voor de belangen binnen de
samenleving zoals die voor iedere burger gelden, worden daarin bevestigd.

Voor het goede kiezen is daarbij voor de zo lange termijn als men kan vooruitzien altijd de beste
keuze. Waar het goede bereidt is samen te werken, is het kwade altijd via strijd de vijand.

Zo kunnen koningen door de misleiding vervallen tot een andere gemoed, en kunnen keizers die het
goede kiezen toch in hun zorgzaamheid voor hun rijk het kwade met hun wapens af te zetten tegen
hun intenties. Waar het kwade bekend is kan zijn gevolgd worden, Waar het kwade zich openbaart
zal zij zich eens opmaken voor de overwinningsstrijd, als zij haar naam noemt, zal de goede orde
die zich nooit laat verleiden klaar zijn voor hun verdediging.

Waar de strijd begint, zich toont, en de wapens smeedt, daar is het goede in de rust van het hart
altijd aan doorgronden hoe de samenleving zich redt van een vijand. Waar zij zijn die in het leven
een standpunt kiezen om de samenleving te onderhouden met welk verstand ook gekozen zullen zij
bij het goede horen, en zal een koning of keizer die bij het goede hoort, de samenleving vrijkopen.

Bij het levensoordeel wordt men over alle onderdelen van het leven gevraagd, en is het oordeel niet alleen over een keuze tussen een beloning of straf maar kent de rijkheid van een volledig levensstandpunt.

Waar heiligen en engelen in de orde opgenomen zijn, zullen zij van binnenuit de werken doen die van hen gevraagd worden. De ene keer kunnen zij een hoge visie verwoorden, een andere keer tonen zij als eenvoudige lieden een mate van onverstand om hun functie uit te oefenen.

Waar zij in de orde zijn, is hun belang onzichtbaar en is hun doel onkenbaar, zij zijn soms als bekend en hoog geacht, maar soms ook alsof zij geen enkele waarde hebben. Zij vertegenwoordigen een standpunt die niemand kent, maar toch soms de hoogsten in de samenleving kennen een voorkeur op gronden die men niet kent. Soms zijn de laagsten in de samenleving die hen in liefde opnemen, en waar zij berispt worden dat zij het weinige dat zij hebben met hen delen, dat zij er bij het standpunt blijven. Soms zijn zij in de religie of de kerken de hoogste devote adepten, en soms wijzen zij iedere regel af en tooien zich met de cultuur die niemand begrijpt.

Als mensen tijd nemen voor rust, dan keren zij zich altijd naar het goede, Vanuit welke levenspositie ook ze krijgen tijdens rust ook meer zicht op Manieren om in hun positie een verbetering aan te brengen.

Mensen die rust toelaten in hun leven krijgen en nemen dan ook de tijd waarin zij inzichten Verkrijgen over hun eigen leven.

Zoals mensen die rust in hun leven toelaten vaak alle onderwerpen van hun leven langs zien komen en soms duiding krijgen in de bedoeling van anderen, soms krijgen ze duiding in de belangen binnen de situatie. Soms krijgen ze plannen of doelen om in hun leven een andere richting in te slaan. Soms krijgen ze in het oog waarom hun leven anders loopt of waarom zij op die manier doelwit zijn. Mensen die rust toelaten in hun leven, vaak dat mensen als zij de werking ervan zien in hun leven tijd ervoor inplannen. Soms dagelijks soms wekelijks soms in een andere tijdpad.

Rust toelaten in het leven is een belangrijk thema naast de positie in het eigen leven verkrijgt het hart ook de ruimte om buiten de directe beoefening van methodes om zowel zich te genezen, harmonie te bevorderen als allerlei onderwerpen door de werking van het hart voor te bereiden, of aan zien komen.

Rust in het leven is ook belangrijk om het lichaam de gelegenheid te geven zich te ontstressen en om de mate van tekort aan levensenergie aan te vullen met zowel slaap, rust, gezond voedsel en vers water.

Zelfs koningen en keizers die voor rust kiezen ook al uit een wens van de voorouders verkrijgen ook zonder bekendheid met de bedoeling van rust toch de zekerheid die bij de werking van rust hoort. Zo is dan zelfs macht daarin geschraagd. Immers een koning door rust zijn positie even opzij zet zelfs opgenomen in de genade die van het hart en zijn werking zijn gunst biedt.

Zo is het voor ieder mens belangrijk om in het hart een verbinding te leggen met anderen. Soms bij vrouwen zijn het hartsvriendinnen, soms is het een binding waarbij men als ware een brug bouwt.

Soms is het dat men het vertrouwen nog niet in de intentie heeft met de omgeving of geliefden. Het is dan natuurlijk om wel niet of meer of minder zo'n binding te hebben, omdat ouders en opvoeders soms een andere deugd kiezen dan daarmee in lijn. Noem een deugd als stoerheid het praten over gevoelens onmogelijk maakt.

Een binding van het hart, of zoals men zegt een vertrouwde rol meer dan alleen de onderwerpen van de samenleving benoemen een intentie vereist. Sommigen die alleen in een relatie vinden. Sommigen in hun baan binnen een zacht beroep die binding bij iedereen kunnen openen. Immers zodra een hartebinding is gelegd is het praten over de diepste zorgen mogelijk waarbij men erna met gemak aan de persoonlijkheid kan werken immers men kiest de manier van bespiegelen, of het klankbord waarbij men zich kan afmeten aan de ander.

Met een hartebinding is dit mogelijk, en soms verkrijgt men de hartebinding door de naam van de ziel te noemen. Noem dus een belangrijk onderwerp met iemand delen en de ander erin bevestigen.

Een hartebinding opent dan ook de toegang tot hogere geest en zielsfuncties waarbij je een vorm kiest om zowel methodiek, vaardigheid en oordeelsvermogen te kunnen bijstellen.

Een hartebinding is voor mensen in het algemeen een onderwerp die een persoon boven het eigen niveau uittilt. Noem immers men betreft een ander in de onderwerpen binnen de sfeer van de ziel.

Soms vindt men een hartebinding in religie noem binnen gebed en soms binnen een richting waarbij of op persoonlijke of professionele sfeer een ruimte is om te werken aan zelfverwerkelijking.

Zoals Christus en de heilige Geest de namen van God bekend maken, zoals de Almacht de meest bekende is en zoals de alwetendheid en de alomtegenwoordigheid de meest gangbare betekenis kent, Daarnaast is de Alschepper die alles vanuit zijn macht voortbrengt als een verbinding die zowel de Schepping tot stand brengt als via zijn instrumenten de Schepping ondersteunt.

Zo is de Alschepper in alles dat het bestaande een plaats heeft een tijd heeft en in het hart voelt hoe het leven zich ontwikkelt. De Alschepper schenkt daarbij hen die met het hart leven of een taak van het hart volbrengen zijn genade. Zo kan men in het christendom zeggen dat zelfs Christus de geheime wegen kent om een hoger doel te vinden.

De Alschepper, als men de intentie heeft eigen bestaan op te geven, zijn taak in het hart legt en van moment tot moment zich ontvouwt.

Zo kennen we in het christendom de titel engel, die boven de mensheid de taken van God voldoet, en waarbij een engel een mate van licht geeft die met het licht van God zelf gevoedt wordt.

Zo is het christendom waar in de bijbel beloofd wordt dat Christus met ieder zowel een persoonlijke relatie aangaat als de gebeden behartigt zonder naar status of rang te kijken, en ook geen voorwaarden geeft om te bidden of het geloof te beleven.

Zoals een zinnebeelding van Krishna en zijn tuin, bij het middaguur vertelde hij over zijn genade en schonk als het ware uit zijn rijkdom een genadevorm die boven goud verheven is, en waar edelstenen het licht breken en de straling in het oog een dorst voedt die bijna als ware het een paradijs de zorgeloosheid in haar innerlijke betekenis deelde.

Zoals een zinnebeelding van Krishna, die hen vrijkoopt die geen vijand van het leven zijn, en hij zijn adepten of zij tien levens zuiver leven, misschien wel duizend levens zuiver leven of maar vanaf de geboorte. Hij zegt mijn adepten in oprechtheid volgen het leven zoals het zich aandient, en als zij een taak of proef voldoen schenk hen een genade vorm.

Waar koningen kronen en edelstenen sparen, noem hun macht en hun schoonheid de eigenwaarde gunnen die in uiterlijke zin beoordeeld door anderen zijn doel vindt.

Waar wetenschappers instrumenten bedenken die als ware mogelijk alle leraren hun achting tonen en zeggen, in die intelligentie hebben wij het niet voorzien, zijn waarde voor de samenleving is groot.

Zo zegt Krishna zij die hun eigenwaarde hun eer, of hun achting bij mij zoeken worden door mij op een pad geleid waar zij soms zonder bekendheid soms met een goede naam, of sommigen beroemd, andere in een alleenstaande functie opgaan in de omgeving. Ik schenk hen naar mijn eigen voorkeur de genade die hen toekomt.

Krishna vertelde in zijn tuin, ik schenk genade en mijn naam is bekend in de religies handhaaf ik de naam die erin beschreven wordt. Men weet vaak niet dat men bij een koning ook meer kan vragen dan vaak de noodzaak hen gebiedt. Zij die leren dat proef en beloning samengaat, maar zij niet afhankelijk is van een vraag of wens, verkrijgen uit mijn rijkdom steeds weer een geschenk die zij niet kenden, niet voorzagen. En soms dan in diepe contemplatie zien zij meer betekenis dan een koning eraan kan schenken. In de eenvoud geef ik hen een schilderij die bij een keizer in zijn studieruimte een plaats had, In de eenvoud geef ik hen de mooiste sculpturen, zij zijn in tientallen jaren gebouwd of gevormd. In de eenvoud geef ik hen tal van edelstenen, diep in de grond hebben zij miljoenen jaren gekost. En een engel vond haar als ware er maar twee in een groot gebied verborgen waren.

Krishna vertelde in zijn tuin, ik beloof iedereen als zij in genade staan en toewijding verkrijgen dat ik ze van moment tot moment begeleidt, omdat ik boven de wereld sta, en taal voor mij geen grens heeft, bevestig ik bij ieder de toewijding die zij in naam zelf hebben gekozen.

Krishna vertelde in zijn tuin, de hoogste wetenschap is niet afhankelijk van wetenschap of technologie, een religieus doel halen is hoog geacht, of zij in een hemelwereld is, in een primitieve wereld. Ieder die haar doel bereikt wordt geacht op hetzelfde niveau, zij vragen niet welke leerstelling kent u. Maar zij zien de schoonheid bij ieder die haar bereikt.

Krishna zei, ieder die in het leven een van mijn namen vindt, wordt begenadigd en bevestigd met de intieme band, bij het oordeel waar ieder vreest tekort te komen, draag ik hen naar de hemel, waar zij in groot geluk als ware een paradijs een tijd verblijven. Immers zelfs een moment van geluk is al van grote betekenis.

Krishna zei, een inwijding of een ingang bij genade, ieder offer of opoffering dat gebracht wordt in de goede intentie van plicht, of goedheid zoals deugd, ook al wordt het in het gebrek van het leven anders aangeboden, noem men kan een godheid noemen die het niet kent, wordt ook door mij gezien. Als zij in gebed zich overgeven of ik het meteen bevestig of wacht tot bij het levensoordeel. Zij krijgen dan in kennis te horen, als ik de hoogste heer haar zou aannemen zou een mens het dan een andere godheid aanbieden.

Krishna zei in zijn tuin, de morgenstond geeft aan dat een nieuwe dag begint, zij die werken vinden er hun voldoening, in zij die studeren vinden wijsheid en kennis, en zij die in de goden geloven zien vele nieuwe werken ontstaan. In de morgenstond is men vol levensmoed, en in de avond zijn ze allemaal verbonden in hun doel en hoe zij zichzelf afmeten.

Krishna zei, iedereen die zich aan mij geeft wordt erin bevestigd, en ik draag hen naar het niveau waarop zij mogen bestaan. Mijn oordeel is zonder bekendheid immers ik dien niet onder een andere macht. Iedereen die zijn eigen niveau vindt, zijn ze in geluk en tevreden ook al dragen zij zware lasten. Ik ken hen allen persoonlijk en als ik hen overdraag vallen zij niet meer terug.

Krishna beloofde voor het leven, als jij mijn heilige naam vindt, dan bevestig ik de genade en schenken als ware woorden het zeggen een godentaak uit een bescheiden leven. Bij de morgenstond vertelde hij mij in zijn tuin. Ooit vroeg je naar mijn leven andere vroegen naar mijn hoogste status en vonden mijn rang soms met smet, jij vroeg alleen als een mens bij vrije tijd blijk geeft van een goede levensinstelling of een manier van leven die in eigenbelang staat, naar hoe de vrije tijd bestond. Als in een tuin bij een eenvoudig oordeel schonk Krishna zijn genade. En zei bij ieder leven dat tegenslag kent, welke vorm of naam ik aanneem ze zijn in alle religies verbonden, de genade om zelfs bij leed het leven ten goede te keren.

Krishna in zijn tuin beloofde de genade en zei, ook als men gezond leeft kan men soms ongelukkig zijn, maar bij genade is het als een kok die de maaltijd bereidt en alle ingrediënten in de juiste maat toevoert. Een maaltijd van een kok streelt de smaak, is een medicijn, maar ook een maaltijd waar men anderen vindt.

Krishna zei, in mijn genade zie ik alle opoffering aan, ook al zal mijn eigen naam niet altijd bekend zijn of de gebeden bevestigen. Immers ik proef ook oprechtheid bij iedere volgeling.

De ernst van het leven gebiedt om het doel van de ziel belangrijk te vinden, als men van reïncarnatie uitgaat heeft men vaak een leven met een doel in het verlengde van de samenleving en men heel soms een leven heeft waarin men wel een ziel en zijn gesteldheid als doel kan nemen. Benut dus de kansen om een religieus doel te behalen zoals in ieder land bij de grondwet vrijgesteld wordt. Als reïncarnatie toebedeeld wordt bij oordeel, is die mogelijkheid een kans die in het verlengde van karma soms wordt aangeboden, maar soms ook niet. Een mogelijkheid die tijdens het leven niet benut wordt, wordt in het verlengde dan vaak ook niet meer aangeboden.

Zoals ook in de samenleving soms het goede grote voorspoed geeft maar soms ook het kwade men weet niet waarom een heerschappij krijgt, of zijn wapens scherpt. Vaak als men verantwoordelijk is voor een gedeelte van de orde binnen de samenleving dat men een houding moet kiezen.

De verantwoordelijkheid van de samenleving is in het algemeen de veiligheid en de vrijheid van de hele bevolking en in het bijzonder van iedere burger. Zolang men onder welk lot men ook staat de behartiging van het leven in lijn is met de samenleving en men altijd geoordeeld wordt over hoe men de in de samenleving aanwezig is, dan voldoet men de taak zoals menselijk op aarde als juist wordt gezien. Soms wordt men beïnvloedt in de kracht, of in het inzicht wat men over eigen leven heeft. Soms hoort men nood berichten en moet men als ware een andere bron aannemen om het te redden. Zolang men de eigen bron heeft, de samenleving dient in een beroep of taak, is men ook in het oordeel als juist. Men mag altijd de bron van het goede behouden, en in de winden van het leven, als men steeds bij het goede blijft, wordt men ook gerechtvaardigd. Zoals alle kwalijke machten ook hun interesse maar een tijd hebben, en erna verder zoeken naar een doelwit.

Als men eigen gedrag niet meer als zeker kan afmeten, meet dan de verantwoordelijkheid van het leven af aan hoe de samenleving in verbinding is met de mens, en de mensen om je heen. Zoals men dan kan zeggen ik heb aan mijn levenstaak voldaan, ik heb mijn maatschappelijke positie behartigd. Immers ook in de opvoeding leert men al welke taak men heeft en welke verwachting er is voor de functie binnen de samenleving.

Zoals het olielampje in het christendom staat voor de toegang tot het feest.

Een verklaring is dat zij die tijdens het leven de genade hebben en in de genade werkzaam zijn in het koninkrijk gods, na hun leven in de hemel bij het feest van Christus zullen zijn. De olielamp is dan het symbool dat zij in het leven alles hebben gedaan, Als ware de goede strijd gestreden, en dan na hun leven met christus in het feest verenigd zijn.

De olielamp kan dan ook tijdens de gebedstijding het symbool zijn dat je in de genade staat. Ook al kan het in meerdere religies een symbool zijn en is gebed zeker overall een vorm van Toewijding.

Zo als ik een feestdag zou kiezen zou het de midzomernacht zijn. Als teken dat wij in de samenleving de voorspoed op de schouders van onze voorouders verkrijgen, en als een samenleving zijn intentie kwijtraakt dat wij door hun hulp in onze samenleving zowel de wet behouden als de mogelijkheid om aan zelfverwerkelijking te werken.

Een feestdag midzomernacht als symbool dat iedereen in het leven de kans behoort te krijgen om een eigen doel te zoeken en te werken aan de vervulling van een taak binnen de samenleving. Waarbij wij volgens de grondwet ons eigen geloof mogen beleven samen met hen die haar ook van waarde vinden, en bij onze geliefden door onze zorg en inzet hun waardering verkrijgen.

Een feestdag midzomernacht waarin wij de vrijheid van onze wetgeving en de vrijheid van zowel werk als het nut van onze samenleving mogen vieren. Midzomernacht als symbool dat alle religies die de samenleving schragen zowel gevolgd mogen worden als onze dank verkrijgen over de inzet van de vele voorbeelden die haar de waarde en het zicht gunnen waar zij een kompas zoeken haar in de eenvoud van taal mogen vinden.

Een feestdag midzomernacht als het symbool dat zij die zich inzetten beloond worden, als zij niet door de samenleving beloond worden dat God en de andere religies haar zien en bij het oordeel vergoeden met een ruime maat.

Een feestdag midzomernacht als de grens tussen de voorspoed die wij van de voorouders hebben en de voorspoed waar wij ook in onze eigen zelfstandigheid aan werken. Een grens waarin wij onze eigen waarde verkrijgen in het licht van alle tradities talen en culturen waarbij de wet onze vrijheid garandeert en de samenleving onze mogelijkheden schenkt om ons in een waardevolle positie te mogen bevestigen.

Power is its own weakness
Intelligence is its own demise
And free will is its own enemy
Death is the enemy of immortality.

Power is its weakness is that power always regards itself as the only one, and the more you have the less insight about the interest outside your own power. And there is always a power above your own. You either not see, or either know be of lower kind.

Intelligence is its own demise. As the smarter you are the more knowledge the more mistakes you can make. And the higher intelligence the more you avoid risks or put others to be subservient to your cause.

Free will is its own enemy as in hardship ,suffer or pain you feel your own free will is being
The factor of having the cause of it.

Death is the enemy of immortality as at the evil side its always with suffer, or pain. And it always
comes with thirst or any level of such feelings.

As the proverbs to be told at high level societies.

As sometimes they regard a message as entertainment, as in their safe home they always have their
level of material comfort. And having the feeling of a life without special experiences.

As all creatures share the kind of eating they have the same birthrights.

To have freedom, freedom of studying fort heir level of insight and intelligence.

As all creatures have the right to know about their living and to study for their
Goal of life. As study would be all main subject without conditions of any kind.

As all creatures eating share their body experience, making even a king

Not being above the people and having his responsabilty to even discuss

State matters without putting his staff to decision not grounded on any kind of ethical boundaries or
a level of ungrounded arguments. and to have his family life speaking with illegal reasons.

With his life partner at the human level. As to call a kings ordeal a humans ordeal

As mostly his level of insight will not be above normal human condition.

As the proof of it is the level of measure at state matter decisions compared

To the expert advice of the normal government. And his family affairs

As to compare his level of speaking about matter by which the surity of

The feelings and its interest.

The special interest, we all seek the legal ground of all things we say

And when a king puts his army to war without its legal argument

The king would have either self interest or an argument which is not valid.

At both kinds, in war citizens suffer, and people die, and with self interest

It would be a way being ethical ungrounded.

This would make a king inferior if he would lack normal human conditions.

As we all work together, discuss and give space for normal reason.

As we know the example of putting other to severe conditions only

Out of self interest, and by force and name not even allowing the reasonable

Act of freedom and the right to choose.

A king cannot have blue blood with self interest, evil intent, or random will or decision.

As wishes always are a kind of self interest and should not lead others under force. Or

Conditions without choice of life.

Iedere samenleving heeft een spirituele zwakte, soms hebben zij een woord die zij op welke hoogte
van intelligentie ook niet begrijpen, soms hebben zij een ethische maatstaf die in het vage gebied
ligt.

Soms is het woord oprechtheid, zoals wij in een engelenoordeel geloven, waarvan men niet weet
hoe die definie precies is. Noem bij oprechtheid dat je je niet indekt, niet veiligstelt en een gebed

uitspreekt zonder je op een bepaalde manier ervoor veilig te stellen als het gebed verkeerd zou zijn in ogen van godsdienst.

Soms is het woord evil intent, zoals wij weten dat kwaadwillendheid altijd de wet breekt, en bij rechtspraak wordt herkend of geoordeeld. Noem als een keizer zijn functie moet neerleggen bij evil intent, de keizer soms zich beroept op allerlei redenen zoals dat hij in een oorlog zichzelf mag verdedigen, of dat hij in naam van zijn functie met alle middelen zichzelf mag veiligstellen.

Soms dat zo'n woord of definitie door het vage gebied een moeilijk oordeel is, en ze zich er soms op beroepen waardoor er geen vat op te krijgen is. Noem als een keizer met evil intent moet aftreden en allerlei redenen vindt waardoor het anders lijkt of zogenaamd soms zelfs de rechtvaardigheid. Noem als een keizer in een machtspeletje zichzelf beroept op andere redenen dan eigen belang het zelfs voor zijn volk soms geen handvat heeft.

Zo zijn er bij iedere samenleving bepaalde woorden die een zwakte hebben waardoor er een bepaalde afwijking kan zijn bij zowel de orde, als bepaalde onderdelen van een samenleving.

Zoals de engelen die van God een geboorte krijgen, zij krijgen de naam en vorm van hun ouders Als een persoonlijke taak om te overstijgen, zij krijgen de opvoeding in de samenleving, zij als engelen zullen uit eigen beweging God moeten zoeken en vinden en door de beproevingen de genade van God verdienen. Bij elke beproeving bevestigt God hen met een aspect van zijn straling.

Zo kunnen de engelen dus bij de geboorte hun macht en hun straling kwijt raken en moeten zij in de eenvoud van het dagelijks leven en de ontberingen van een menselijke geboorte opnieuw God vinden. Zij zijn niet met hun kracht en macht in de grote naam van God opgenomen, zij zijn in de opvoeding nog niet met het inzicht van een engel verbonden. Zij zijn alles kwijt en zullen het opnieuw moeten vinden. Zelfs als zij de grootste zwakte van het leven moeten doorstaan toch in hun verbondenheid bij God. Hij beproeft hun intelligentie niet met grote taken, maar soms met een standpunt waarbij zij alles kwijt zijn.

Zoals het lichaam verbonden is aan het gevoel van angst, gezondheid, boosheid
Zo is het hart verbonden aan het gevoel van liefde wat men bij de naasten vindt,
De geest is gebonden aan het oordeel over goed en kwaad, waarbij alles dat gekend wordt
Verdeeld wordt in het oordeel en de mate van waarmee men er gebruik van maakt.
De ziel is verbonden aan het besef dat wij bewustzijn dragen en dat anderen om ons heen
Ook bewustzijn dragen.

Zolang een mens in het celibaat is, nog niet gebonden aan de levenswijze van een relatie, en nog Niet in aanraking is gekomen met het samenzijn van mensen, is de mens nog in zijn Alleenheid en kan nog in zijn alleenheid bij God naderen. God neemt als vanzelf aan Dat de mens zonder relatie nog die relatie met God heeft.

Als zij in het celibaat blijven en in de hemel komen, waar mensen met een relatie het gevoel Alleen hebben als zij dicht bij elkaar zijn, zijn de celibaat in de hemel met die verbinding Zowel bij God als diegene die bij hen hoort, en dan in de mate dat zij het in hun hart voelen Ook al zouden zij in verschillende landen wonen, ook al zouden zij verschillende talen spreken. In het celibaat kennen zij die verbinding via het hart. Als ware je dicht bij elkaar bent Ook al woon je in verschillende landen.

Zolang mensen van binnen die keuze voor het celibaat vasthouden blijven ze bij God gerekend

En genieten zij bij God ook de gunst voor die speciale taak. Immers God kan hen taken geven Die onmogelijk zijn voor hen die een verantwoordelijkheid dragen voor anderen.

Als zij in het celibaat zijn genieten ze bij God ook de beloning voor die speciale taak, God kan hen als ware hij zelf een relatie met hen heeft belonen met zijn liefde. Zoals Hij zijn genade in velerlei vorm kan schenken.

De genade van de taak van het celibaat is een zichtbaar offer zoals zij in de bijbel wordt beloond In duizendvoud. Waarbij de liefde van God via de ziel komt, en de ziel haar dorst lest, en de ziel Zo groeit dat als ware een mens honderden levens krijgt, de mens bij ieder leven de scherpte Van inzicht in zich draagt. Als een teken des geloofs.

Zo is het denkbaar dat er een alomtegenwoordige hemel, is noem zij zitten bij Christus in een tuin en kijken zowel mee met de alomtegenwoordigheid van God, en als zij wensen hebben vragen zij God zelf om erbij te helpen. Als zij iets niet mogen beloven zij God dat hij het mag wegnemen.

Zo is het denkbaar als er een persoonlijke hemel, is waar zij een persoonlijke beloning genieten dat vanwege de menselijke kwetsbaarheid dat men het leven altijd in een pad doorloopt, dat als men buiten het pad zou stappen men in angst zou zijn dat de werkelijkheid en de tijd niet meer herkenbaar zijn. Zo is de persoonlijke hemel dat men wordt gedragen naar de liefde waar God in het hart woont, en men geniet de beloning zoals God die persoonlijk wil geven, zoals hij het aanbiedt. Hij laat de mens niet schrikken, en waar het een grote beloning is voedt hij hen dagelijks met zijn liefde. Zo zij nog hoog werk te doen hebben neemt hij hen als ware soms onmogelijk op in de kring waar zij die eed dragen. Zij allen zijn in het daglicht en verbonden met de heilige namen die hij hen schenkt. Als ware zij engelen worden voedt hij hen met wijsheid, genade, liefde, en alle mogelijke gunsten die hen in het hart vervuld. Wat zij in hun gevoel op aarde misten, vinden zij in de persoonlijke hemel. Waar zij in het christendom geloven in de aarde en de hemel, vinden zij ook in het hindoeïsme de drie rijken van tripura sundari waarvan een de hemel de bovenste is. Waar Brahman de heilige werkelijkheid ze alle drie omvat. En ze alle drie in hun waarde bevestigt.

Deze persoonlijke hemel is als een mooie vervulling van het zware werk wat wij op aarde dragen. Mogen zij die daar wonen groeien in het inzicht van de goden, van de straling van God en de heilige namen die zij als ware in de intimiteit verkrijgen. Alsof zij zelf met God een diepe liefdesrelatie kennen.

Zoals wel eens gezegd wordt dat nare gebeurtenissen verwerken met het hart en de ziel het best gaat. Immers in het lichaam door rust, en door gezond eten kan je de meeste dingen verwerken als als gezegd wordt dat tijd heelt alle wonden, dan gaat het over de ziel en het hart. Immers door dan de tijd die werking te geven men zowel verwerkt als in het leven ervan leert zodat ook als je een gebeurtenis nog een keer tegenkomt je een vorm van zelfvertrouwen hebt verkregen.

Door dus met hart en ziel te leven ook in die moeilijke omstandigheden het zich bewijst, immers de ziel heeft zelf ook een kracht die door ondervinding groeit. Dit betekent niet dat je problemen zelf moet opzoeken, maar door je open te stellen in het leven niet alleen voor een beperkte periode maar als levenshouding dat je de kracht van de ziel ermee opbouwt.

Zo is het ook dat mensen met een scherpe intuïtie, of een groot hart, soms wel eens als men zegt hart en intuïtie van de voorouders te erven, dat de vraag of zij in het verleden die intuïtie hebben

gehad en hoe zij onder andere omstandigheden zoals tijdens een tijd dat het gender vrouwelijk soms als ondergeschikt werd gezien, ze zich goed konden blijven houden.

Het antwoord is, als ze hun kracht van binnen hielden en zich dan niet mee lieten trekken in allerlei zogenaamde situaties waarbij kracht altijd dan in een hiërarchie wordt onderworpen dat door hun krachten te sparen ze ook niet in gesprek of gevecht erin werden geschaapt.

Zo is het als je een scherp gevoel of intuïtie hebt en je krachten van binnen houdt, ook in de moeilijke situaties, dat je kracht niet door anderen in gesprek of gevecht kan worden gebroken. Immers alleen een zichtbare kracht gaan ze op in, en alleen met de middelen die ze in die sociale omgeving hebben. Zo zijn er misschien wel vele mannen en vrouwen geweest die hun kracht hebben behouden en hun verre nakomelingen in een goede tijd die scherpste hebben behouden en in goeden doen, als een hoge functie in de samenleving hebben kunnen brengen.

Als het hart en de ziel, het bewustzijn de ziel, en het hart zowel de beleving van de werkelijkheid en het gevoel als basis van informatie over de werkelijkheid zowel door voorouders als bij reïncarnatie van vorige levens wordt overgedragen dat het een basis van kracht is die men dan zelf ook kan onderhouden opbouwen. Waarbij in deze samenleving het voor vrouwen makkelijker is hun gevoel of intuïtie in een sociale situatie te gebruiken of te benoemen. Maar men ook altijd als men van het gevoel of het hart uitgaat een vorm van spreektaal te gebruiken.

Noem als iemand een ingeving benoemd, en het woord denken gebruikt dat in gesprek het een normale betekenis wordt gevonden, maar als een man dan het woord gevoel gebruikt dat anderen het bevreemdend kunnen vinden. In spreektaal zou je alle gevoelsonderwerpen dan de gebruikelijke namen in communicatie geven. Al is het om de eigen identiteit in normale zin te vertegenwoordigen.

Zoals iedereen die een denkvermogen heeft en gebruikt, waarbij er denkmethodieken zijn, waarvan fantasie, denken aan fijne onbestaande dingen, noem dagdromen dromen over een periode waarin een bepaald doel of belang waar waarde in zit een thema is waarbij je geniet van van hoe het tot uiting komt en hoe je het beleeft.

Noem een denkmethodiek waarbij je door het voorstellen van verschillende opties met kenmerken een object, thema of een ander soort object met de verschijningsvormen kan beleven en door de voorstelling dat je ermee kennis maakt, waarbij je keuzes in het leven voorbereidt en de meest in het oog springende op grond van beleving als keuze neemt.

Noem een denkmethodiek waarin je een bepaalde wijsheid toelaat, noem kennis die je in het leven nog niet hebt verkregen, waarbij je een gedachte eraan wijdt.

Noem een denkmethodiek dat een gebeurtenis of periode uit het verleden in je vermogen opnieuw beleeft, soms als geheugen maar ook als associatie als je een gelijksoortige gebeurtenis aan ziet komen of al ziet gebeuren.

Noem een denkmethodiek dat je een doel in gedachte voorstelt, of een wens aan een object die je graag wil hebben, waarbij je de gedachte kan koesteren.

Noem mensen soms in een situatie die ze niet graag willen als het ware even vluchten in een gedachte aan een fijne situatie noem om energie op te doen.

Vaak dat denken, het vermogen in de jeugd een onderwerp is waar je methodieken van de ouders opneemt, en ook leert toe passen in de situaties waar ze relevant zijn.

Waar het denken altijd aan voordeel gebonden is, of je fantaseert, of je een methodiek toepast Om het leven te verrijken of in het ultieme een methodiek waarmee het denken zelf een bepaalde kracht in de werkelijkheid geeft, noem de zichtbare kant in film als telepathie, dat je via een gedachte zowel iets naar een ander stuurt als binnenkrijgt, noem telekinese, waarbij gedachte een inwerking heeft op materie, dicht bij of verweg. Waarbij er nog geen zichtbare ontdekking over is.

Noem het denken aan voordeel gebonden is, en als in het leven tegenslag, een geliefde die opeens een noodbericht geeft, en je denken alle negatieve dingen laat zien, noem een doel die je koestert en onhaalbaar wordt. Dan is het denken zijn voordeel kwijt.

In zo'n situatie besef je dat het denken door die grote keerzijde, een vermogen is waarvan je moet overwegen of je niet de levensbasis met hart en ziel gaat leven. Dat je je hart onderzoekt of je het leven ermee tegemoet kan treden. Noem je hart in de werkelijkheid zoeken. Noem je hart en zijn informatievermogens benutten om in het leven als ware in daglicht ook eerlijk te leven.

Soms is het voor mensen vanuit de opvoeding, of vanuit een bepaalde zielskenmerk makkelijker om met hart en ziel te leven. Dan is het een levenshouding die zij van nature al benutten.

Noem in de werkelijkheid de ziel het bewust zijn is, de waarnemer, of waarmee gevoel als plezierig wordt ervaren of als een gevoel dat je wil vermijden, of een bepaalde ervaring van leed is. Waarbij in de werkelijkheid natuurlijk niet alleen pijn leed is, en iets lekkers eten of doen plezier is.

In de werkelijkheid is het hart een veel grotere eenheid, noem de ervaring van de werkelijkheid waarbij ook als sociale situaties zich voordoen je ze kan benoemen, of via het hart noemen als een gebeurtenis met een betekenis, noem in je intuïtie of gevoel kan je ook alle onderdelen van het leven van het dagelijks leven een betekenis toekennen, en anticiperen op de betekenis.

Waarbij het hart altijd in het zogenaamde spirituele daglicht is, en je hart dan altijd verbinding zoekt met het hart van de samenleving. Waarbij de samenleving ook alle culturele en traditionele vormen van leven inhoudt. Zo kan je nooit tegen iemand die de wet volgt, en aan de norm voldoet zeggen dat ze iets verkeerd doen.

Noem met hart en ziel leven mogelijk wordt, als je denken die aan voordeel gebonden is, In je beleving eigenlijk dat voordeel niet meer heeft. Noem bij het leven je aan fijne dingen kan denken maar bij tegenslag die voordeel kwijt bent, en zelfs wordt meegenomen in de minder goede kant van het denk vermogen.

Waarbij als je met hart en ziel leeft, en als ware er in beroep of leven wel denkfuncties noodzakelijk lijken, soms zelfs als je met hart en ziel leeft, ze als ware zeggen als ze niet van je levensbasis weten, dat je er bij die functies in uiterlijke zin volledig aan voldoet.

Een vorm van spiritualiteit in het leven is de creatieve kracht van de werkelijkheid of het universum toelaten, door er onderdeel van te willen zijn. Hierdoor wordt je als ware verbonden in een kracht die zijn werk doet, zonder er een religie voor nodig te hebben, zonder je bij een organisatie te voegen. Waarbij deze creatieve kracht het leven verrijkt.

Met hart en ziel leven is dan je bewustzijn in verbinding met de werkelijkheid brengen, en in het leven die verbinding zoeken. Waarbij ieder mens 's ochtends in de werkelijkheid wakker wordt, en je dus 's ochtends al kan streven naar die eenwording.

Zoals een mens tijdens het leven een grondhouding heeft.
Zoals twee van de belangrijkste varianten het beginsel en het doel zijn.

Een beginsel als het simpel is het nadeel heeft dat je bij een samenleving er niet bovenuit stijgt
noem een eenvoudig leven waarin je de kansen niet kan benutten omdat de samenleving
als die niet hoogwaardig is geen gelegenheid geeft.

Het doel als iemand van een doel uitgaat, in een bepaalde samenleving als tekort van intelligentie
het doel een groei onmogelijk maakt als een doel eenpuntig is, of eenlijnig.
Noem als een doel is om te genieten in het leven, dat een mens in de samenleving
alleen maar geniet en alle andere kansen niet in het oog krijgt.

Een beginsel als die hoogwaardig is, ook de kleinste kansen in een simpele samenleving kan
benutten, en als een doel hoogwaardig is, in een eenvoudige samenleving ook alle mogelijkheden
benut. Noem van een smalle en brede visie, en een groot of klein informatie vermogen.

Twee manieren van leven en de grondhouding zijn dus van een beginsel uitgaan,
waarbij je binnen de werkelijkheid de grondhouding hebt.

Noem een dokter met een beginsels zijn cliënten allemaal in dezelfde mate helpt, en door een
beginsel de werkelijkheid opvat als een voortdurende bereidheid om via het beginsel het leven van
dag tot dag toe te naderen.

Noem een carriere-man die als doel een hoge positie wil bereiken, daar alles aan ondergeschikt maakt,
noem zijn belang als doel voor hem zo belangrijk dat alle belangen van de omgeving voor hem
ondergeschikt zijn en dus alle anderen als middel ziet om zijn doel te behalen.

Een doel is dus in de toekomst met een vorm die vaak wordt gekozen,
en een beginsel is een houding waarbij je alles in de werkelijkheid tegemoet treedt.
Noem als iemand belangeloos is als beginsel dat ook beloning of achting geen maatstaf zijn
voor in het leven.

Zoals mijn persoonlijk inzicht is om als beginsels in de werkelijkheid en het leven alles
aan te vatten, en het doel in de werkelijkheid dan altijd een eeuwig doel is zoals men
vaak in religies verwoordt.

Zoals mensen in het leven een onderwerp kunnen kiezen als leidraad, zowel om zelf alles aan te
toetsen als bij een samenleving en het belang om zichtbaar te zijn.

Een onderwerp is dan vaak een concept die met een betekenis alles in het leven een richting kan
geven. Noem een onderwerp, een concept die men een kernthema maakt.
Zo is een bepaalde deugd een thema.

Zoals ze soms vrijheid belangrijk vinden, soms dienstbaarheid, soms harmonie, soms
rechtvaardigheid, soms gehoorzaamheid, of geluk zelfs een centraal woord kan zijn.

Het is dan voor ieder mens een persoonlijke zoektocht naar wat zij belangrijk vinden,
of waar zij in hun leven belang aan hechten. Noem een deugd is dan een keuze
die je ook tijdens het leven kan bijstellen. Immers in het leven leer je op veel punten
welke betekenis het leven, en de samenleving heeft.

Het is dan een manier om te groeien, en ook groei mogelijk te maken. Vaak als je dan in vertrouwen met hen die dat vertrouwen ook hebben zo'n thema deelt, dat zij ook handvaten of mogelijkheden hebben om over zo'n levensthema, woord, of deugd mee te praten. Noem het is een handvat of een brug waarbij je een levensovertuiging kan delen. Waarbij een deugd of zo'n onderwerp nooit wordt beoordeeld op goed of fout, of minderwaardig of andere gradaties.

Immers een deugd is een begrip die je altijd afmeet aan de persoonlijke beleving, waarbij iedereen in een samenleving een andere functie, plaats en voorkomen heeft waardoor het een hele persoonlijke keuze is.

Over deugden praten dan altijd een opbouwende functie heeft, immers je wil je wijsheid met iemand delen, en vaak dat iedereen op dezelfde basis, noem wil en inzicht een deugd kiest.

Op aarde wij allemaal ook een kwetsbaarheid heeft, noem het is menselijk om fouten te maken. En zelfs als je oud bent, je bewust bent dat het leven voor iedereen zowel goede kanten heeft, als het lot waarbij je of fouten maakt die je niet kan voorzien, of door tegenslag of fouten van anderen op een bepaalde manier aan de omstandigheden ondergeschikt bent.

Zoals in het christendom de erfzonde volgens de katholieke leer de mens tot een zondig mens brengt, zoals de erfzonde de mensheid wordt aangerekend en bij ieder mens zijn geldigheid heeft.

Zo is de erfzonde begonnen, nadat Adam en Eva, elkaar als ware ontmoeten, al was het dat Adam in slaap viel en een tweede een tegenover kreeg.

Zo is het een gedachte dat als een mens in het leven nog geen relatie heeft, dus in de jeugd zuiver is gebleven, dat omdat hij nog niet als een adam en eva geldt, de erfzonde nog niet heeft of nog niet aangerekend kan worden. Noem een voorwaarde van de erfzonde is een adam en eva.

Een mens zonder relatie zou nog niet in de erfzonde delen, dus volgens de spirituele grondgedachte nog de vrijheid hebben om in het paradijs, als ware een bewustzijnsstaat waarin men nog niet de zorgen kent, het gevecht of het streven, waarbij een mens zolang die nog alleen is Ook toegewijdt kan zijn aan een religie. Noem de filosofische gedachte van de boom van eeuwig leven is de doelstelling van een religie dat als men aan de ziel werkt, de vrucht en de groei voor altijd geldt. Immers als men in een ziel gelooft, of die naar de hemel mag omdat men voor een godsdienst leeft, of in meerdere levens gelooft en de intelligentie van de ziel een beter lot verwerft.

De stelling dat zolang een mens nog alleen is, ook alleen aan zichzelf hoeft te werken, en dat de vrucht van de ziel, omdat zij als bewustzijn een langer bestaan kent, ook die mogelijkheid als meest belangrijk wordt gezien. Dat zolang men nog geen relatie heeft, geen verantwoordelijkheid over een ander, men aan zichzelf kan werken, maar ook een grotere mogelijkheid kent, immers men is alleen, en volgens de religie kan men dan nog in zuiverheid toenaderen.

Zo is ook de stelling dat in het leven een liefdesrelatie als gewoon wordt gezien, en bijna altijd als men zich aan de wet houdt wordt vrijgesproken, als men dan tijdens het leven een relatie met een godheid ervaart, of godin, dat men dan ook in het leven die relatie vestigt, en die binding als ware

altijd legitiem mag meenemen. Een relatie met een godheid of godin, wordt als ware bij een liefdesrelatie vrijgesteld van voorwaarden die bij spirituele organisaties wordt vereist.

Noem een monnik mag een relatie met het goddelijke ervaren, en is daarin niet afhankelijk van Maatschappelijke organisaties.

Als men dan bij het levensoordeel staat, dat men zoals bij iedereen die een oprechte relatie heeft, noem huwelijk of andere vormen, dat men ook in een relatie met een godheid wordt bevestigd zonder aanvullende voorwaarden.

Ieder mens heeft in het leven doelen, of wensen en werkt aan de eigen vervulling, zo is ieder mens die oprecht leeft verbonden aan zowel hartewensen als de vervulling, en als men het eigen leven kiest, is men bij het levensoordeel ook altijd blij met wat bereikt is. Zelfs als men later in het leven hogere doelen ziet, is het altijd zowel een vraag bij het levensoordeel als een mogelijkheid die zij van nature dan erna benutten. In welke religie het ook een betekenis kent.

Zoals het voor mensen die in het leven een huwelijk uit goede intentie krijgen soms in het begin het gevoel als of hun leven heel bijzonder is, bijna als een droom alsof het zo mooi en gelukkig is dat men het haast niet zou verdienen.

Zo zijn veel mensen in hun leven verbonden aan een bepaalde vervulling. Zoals de gelukkig getrouwde het gevoel heeft, zo kunnen alleenstaande mensen in toewijding tot een religie zich ook voelen. Noem als zij een bepaalde vervulling ervaren in hun werk of de beloning ervan. Ook al kan een beloning soms via de belangeloosheid of onbaatzuchtigheid werken.

In het hindoeïsme is Brahman het concept van de werkelijkheid, waarbij de meeste mensen aansluiten op het idee dat zij met hun hart en lichaam en ziel in de werkelijkheid zijn. Noem wij kennen de werkelijkheid door ondervinding, tijd en hoe wij onze wil inwerken in het leven.

Brahman in de grotere betekenis is dan de gehele samenleving die wij kennen als binnen de werkelijkheid en in het begrip van de wetenschap is het universum, alle dimensies, en de tijd, En eventuele tijdbegrippen zoals meerdere dimensies die ieder weer een tijd hebben.

Brahman in de betekenis van de Gayatri is dan dat de werkelijkheid de drie koninkrijken omsluit. Noem de hemel binnen de werkelijkheid is, de aarde of het universum binnen de werkelijkheid is, en de hel of waar zij straf ondergaan binnen de werkelijkheid is.

Deze driedeling wordt dan tripura sundari genoemd. Waarbij de Gayatri mantra
Noem Bhur Bhuvah Svah, de mantra werkt in de drie rijken,
En de andere regels Ohm tat savitur varenyam, dat betekent wij vragen de spirituele zon om haar licht, bhargo devasja dhimahi, wij vragen de godheid om zijn leiding.
En dhiyo yonah prachodayat. Het middel dat deze genade geeft werkt als vanzelf.
Door de kracht die in de werkelijkheid aanwezig is.

Deze gayatri mantra benadrukt dus dat je altijd en overal door je best te doen, zowel het doel vervult, op persoonlijk gebied als voor de samenleving.

Waarbij een mens, natuurlijk na het leven naar de hemel wil, immers daar krijg je een beloning voor het harde werk of een van de andere thema's

En als je op aarde leeft, wil je ook door werk voor de samenleving of voor een ideaal een beloning verdienen.

Waarbij in het hindoeïsme dus altijd mogelijk is waar je ook bent, om door oprecht, goed en eerlijk te leven zowel kan groeien. Zowel meer ervaring krijgt noem het hart of de ziel groter wordt. En dat men door werk de achting van de gemeenschap krijgt.

In het hindoeïsme is dus het concept Brahman een heilige term die zowel hel, aarde als hemel omsluit, maar ook binnen die drie rijken een verantwoordelijkheid bij de mens legt.

In het opzicht van werk is het dat waar men ook werkt men ervoor beloond krijgt, en als men zelf geen beloning opeist of invult, men die genade ook daarin beleeft. Noem genade meer de vrijheid krijgt om ook de beloning zo in te vullen dat zij een grotere betekenis kan hebben.

Zoals men dan door werk een beloning verdient, zo kan men dus ten allen tijde weer op het pad stappen waarbij men in de samenleving de plaats zoekt die men toekomt. Immers in een samenleving zijn alle beroepen door opvoeding en school, en zijn alle beroepen ingekaderd. Immers waar men met geld beloond wordt, is men altijd gebonden aan de plicht ervan.

Waar men dan op andere manieren werkt, is men ook gebonden aan de plaats binnen de samenleving en zowel waar men woont, als hoe men werkt, verbonden aan de mens en de regels binnen een samenleving.

Zoals men in het christendom ook in hel, aarde en hemel gelooft, en men benadrukt om op aarde die genade te zoeken, en immers zo belangrijk dat men het concept hemel een betekenis geeft waarbij men nog niet daar is, en alleen door de genade aan te nemen daar kan komen. Zo is in het hindoeïsme ook het concept dat de christelijke drie vormen daar ook in Brahman besloten liggen. Waarbij als men de hemel benoemt dat in een heilige benaming is. Immers God in het christendom zegt ook dat de hemel zijn heilige woonplaats is.

Zoals in de bijbel een uitspraak is om niet de mammon te dienen maar god, en dat men soms een keuze moet maken. Noem dat de mammon staat voor ons hele manier van denken waarin we alles in geld zien, en bij al onze werk en afwegingen alleen de financiële kant ervan waarde toekennen.

Zo kan dan als je ergens voor werkt alleen naar de voorwaarde van de financiële beloning kijken, Waardoor je al snel alleen maar kijkt of het salaris hoog is, als je dan dieper gaat kijken noem Of je in het werk gelukkig bent, of je tevreden kan zijn, rustig aan mag werken of in aanraking komt met anderen of een manier hebt waarin je in het werk afwisseling hebt.

Zo kan je ook als je dan voor jezelf een cadeau koopt kijken of je in plaats van alleen hoe duur het is, hoe duur het in ogen van anderen is, ook kijkt naar of het waare vertegenwoordigt, noem waarde die cultureel, spiritueel, of traditioneel is, volks, of juist apart. En als het een spirituele waarde is of je er meer voor wil betalen dan het zogenaamd waard is.

Als je zo in alles een diepere waarde ziet dan alleen de prijs of de financiële waarde, dan kan je veel ruimer zijn in je beslissingen, waarmee je ook veel meer mogelijk maakt, immers vaak de dingen die belangrijk zijn in een samenleving zijn in geld anders gekoppeld en zelfs als je er het dubbele voor moet betalen dat die culturele of spirituele waarde soms zo hoog is dat waar iedereen eraan voorbij kijkt, een eenling wel door die extra prijs, een hoog goed in huis haalt.

De mammom staat dan voor de gedachte dat je bij alles alleen maar kijkt hoe duur het is, en geen gulden meer wil betalen dan je zelf erin ziet.

De diepere betekenis is dan om open te staan in spirituele waarde voor wat iets echt betekent, en als je je dan openstelt daar ook de vervulling in krijgt aangeboden. Noem een beeldje van een eenvoudig kunstenaar dan in je handen bij de dubbele prijs heel onrechtmatig overkomt, maar als je het jaren in je woonkamer hebt, je een vorm van harmonie ervaart waar je door de jaren heen juist Heel op stelt.

Zo is dit gezegde dus om je niet alleen op de financiële kant te richten, maar juist die grotere kant van de samenleving ook toe te laten. De waarde die het kan vertegenwoordigen als je je ervoor openstelt.

Dit inzicht is nu christelijk verwoordt maar kent in alle religies een grote betekenis, immers Ook als je in het leven een deel van je bestaan opoffert je ook in religie in die mate ervoor Beloond wordt. En door je open te stellen de religies die er zijn ook verbinding zoeken. Noem een religie die een eenvoudig kunstenaar moet onderhouden maar wel onschatbare kunst Maakt, vaak voor de dubbele prijs een maand kan bestaan, en zijn beeldje of de genade die het voorstelt dan wel bij iemand in huis komt die zich ervoor openstelde.

Zoals in het christendom de kerken als ware de gemeenschappen gekoppeld zijn aan de spirituele bescherming van een discipel in de hemel, die allemaal een eigen karakter hebben. Zo is een beschermengel naast de discipelen met die functie bekleedt.

Waar mensen niet in een kerk kunnen, of liever in eigen leven er ruimte voor maken, is het ook mogelijk om de beschermengel in die functie aan te nemen.

Het voordeel van een kerk of gemeenschap is dat je de genade deelt en elkaar daarin zowel ondersteunt als samen voortgang maakt in geloof.

Het voordeel van een beschermengel is dat je die uiterlijke leiding minder nodig hebt.

De discipelen in de hemel zijn dan als beschermheilige van een kerkelijke richting, En waar mensen een individuele keuze hebben, of zich niet willen geven aan een gemeenschap Kunnen zij dus een beschermengel in die functie hebben. Waarbij een beschermengel bij iedereen op aarde, op hun eigen naam is, Noem zij zijn alleen aan de persoon zelf toegewezen, Waarbij de beschermengel naast de christelijke betekenis ook een algemeen spirituele betekenis kent. Noem iedereen mag in het concept geloven omdat het ook zonder inwijding al een Functie kan en mag hebben in het leven.

Kinderen hebben dus hun eigen beschermengel, volwassenen hebben hun eigen beschermengel. En die beschermengel de ruimte geven is dan ook groei mogelijk maken, Immers de lijnen die wij vaak in de jeugd aannemen, zijn later moeilijker om te overstijgen.

Zoals het standpunt van leven en bestaan. Zouden mensen voor hun leven een keuze hebben, Kies dan om het leven te nemen zoals het komt. Vaak dat de ruimte die je met wensen niet invult, openstaat voor zowel het belang van de samenleving als het belang wat van hogere orde is. Noem dus dat als een leven onderdeel is van een hogere orde, men door het leven bij of voor de geboorte te nemen zoals het komt. Een verbreding van je blik mogelijk maakt.

Tijdens het leven kan je natuurlijk diezelfde houding aannemen om het leven tegemoet te treden zoals het zich in het moment en in de tijd voordoet. Noem door een grondhouding waarin je alles accepteert ook mogelijk maakt dat bij een periode van leed, tegenslag of beperking, je na die periode met die levenshouding gewoon weer opkrabbelt, en misschien wel de boom die buigt weer terugveert na een storm, en opnieuw kan beginnen met zowel blad, bloem als vrucht.

Een levenshouding waarmee je het leven neemt zoals het komt, dus zowel voor de geboorte als er een keuze moment is, als tijdens het leven, als je alles in het leven tegemoet treedt zonder plan, zonder allerlei wensen en doelen, je ook meer de ruimte krijgt, noem je blik verbreedt zich juist door het leven open tegemoet te treden.

Zoals in de bijbel staat over de mensen die een munt kregen en ermee handelden om winst te krijgen. Als ware ze erna beloond werden omdat zij juist probeerden er de grootste waarde in te vinden. Zo is in het christendom ook een thema als je het geloof aanneemt en de Heer een persoonlijke relatie aangaat met de mens, dat je ook je best mag doen om daarin een hoge waarde te bereiken.

Zoals dus in het christendom God een relatie aangaat met de mens, en de mens door gebed wensen en allerlei onderwerpen kan neerleggen. Als voorbeeld dat als een mens een bepaald moeillijk beroep wil, en die wens niet kenbaar maakt, in het leven die verdieping niet voelt, maar als de mens er een gebedsonderwerp van maakt, dan kan God ook werken om die wens te vervullen.

Als ware God van een gewoon mens een held kan maken, en God door gebed als een wens om heilig of engel te worden ook kan vervullen. Dat God soms een andere weg kiest, en niet het gangbare begrip volgt.

Als God dan van iemand iets bijzonders maakt, is het omdat diegene dat misschien wel door dat tegen God te zeggen kenbaar maakt als wens.

Als God dan met de mens een persoonlijke relatie aangaat, zegt God daarmee ook dat alle wensen op die manier bespreekbaar zijn, en God altijd daar eerlijk mee omgaat. God heeft als Christus zelf gekozen om het belang van de mens en van God zelf daarin samen te brengen. Dus eventuele menselijke voorwaarden spelen dan minder een rol. Zelfs als je die wens dan uitspreekt voor God kan hij die ruimte al nemen.

Hierdoor is het dan mogelijk om van een gewoon leven een bijzonder leven te maken. Ook al is het natuurlijk binnen het leven met de ervaring die een mens heeft. Noem een held kan alleen een held maken door een heldendaad of taak te verrichten, en als het geloof dat mogelijk maakt, De heldendaad niet minder echt is.

In de samenleving worden we afgemeten of afgerekend op wat wij doen in het leven, en als iemand de loterij wint zeggen we soms dat het onrechtmatig is, maar als iemand het met beide handen verdient zegt men dat diegene zich hard inzet voor een doel of ideaal.

Zo is het in het christendom als iemand het zelf bewerkt, ook al onder leiding van God dat anderen er achtung voor hebben, immers in de samenleving meten we alles af aan wat er gebeurt.

Dat God in de hemel ook een beloning geeft is een geloofs-standpunt die naast wat wij op aarde doen ook mogelijk maakt voor diegenen die de ruimte of niet nemen of niet durven te nemen, of een mogelijkheid missen toch dezelfde munt krijgen in de hemel.

Dat God aan zijn koninkrijk op Aarde werkt, is dus ook om bijzondere dingen een kans te geven, mogelijk te maken of bij gebed bespreekbaar te hebben.

Zo zag ik in een ver koninkrijk waar de genade van het christendom ook beschikbaar was, Ik sprak even met een notabele van hun regering, een rijk en koninkrijk van meer dan veertig planeten, zij toonden mij een afbeelding een pasfoto van hun hoogste minister, zij zeiden Dit is onze aanvoerder, onze president, hij is de hoogste in functie.

Ik zei, ik zie hem nooit bij jullie vergadering zitten, en waar woont hij dan. Zij zeiden, Dat is ongepast om te vragen wij delen die informatie niet met iedereen. In een kleine ontmoeting vertelden zij mij dat die pasfoto van een aartsengel was en als ware Hij benoemd als president toch zijn taak als aartsengel vervulde. Hij hoeft niet bij de vergadering te zitten, en zijn functie benoemen is al genoeg. Deze man met blond haar is aartsengel Michael. Wij vertellen het niet iedereen omdat iedere natie Of koninkrijk soms met tegenslag te maken heeft, en een aarts engel een heilige naam heeft. Maar je weet nu dat ook koninkrijken die bekend zijn met het christendom een functie kunnen toebedelen ook al is het bij de vraag over verantwoordelijkheid altijd dat de functie officieel benoemd moet zijn, Immers alle lijnen in een orde lopen via een bekende naam, en een bekende manier van toebedelen.

Deze natie ver weg had dus de aartsengel de hoogste politieke functie gegeven, in welke mate zij vrede of voorspoed hadden is niet bekend maar dat zij die optie op die manier benut hadden is wel een vraag naar een inbedding als zelfs aartsengelen als zij benoemd zijn die functie spiritueel behartigen. Misschien wel een aanduiding voor een koninkrijk dat grote welvaart en vrede had.

Een tegenstelling in een samenleving die zich ontwikkelt en verscheidene manieren aanneemt om in hun samenleving technologie te gebruiken. Zoals in een samenleving energie zowel een gebruiksmiddel is om functies uit te oefenen als om een ruilmiddel te zijn om goederen of diensten uit te wisselen.

Zo is het elektronisch geld systeem een ruilmiddel van energie, immers er is geen zichtbaar goed of materiaal dat de waarde vertegenwoordigt in de ruilhandel op het moment dat een waarde eenheid wordt overgedragen in ruimte of tijd.

Geld zonder de echte ruilhandel in materie, of een zichtbaar middel is dan een uitwisseling van energie. Waarbij als de energiedrager wegvalt, door schade, of andere methodes er geen ruilhandel kan plaatsvinden.

In de samenleving zijn we dus met ons digitaal communicatiesysteem van de ruilhandel vertegenwoordigt door geld in de munteenheid noem een getal dat een waarde representeert vroeger goud, maar een waarde eenheid op papier, of in metaal ook een zichtbare tegenwaarde heeft. De ruilhandel die digitaal plaatsvindt is in zijn eenheid een ruilsysteem gebaseerd op energie.

De grootste kwetsbaarheid bij ruilhandel door energie, is dat als de energiedrager wegvalt het gehele monetaire systeem schade ondervindt. Noem men kan zonder computer en zonder een winkel met een pinsysteem geen goederen meer verhandelen.

Zelfs een winkel die contant afreken kan zelf in zijn digitale inkoopmanier zonder de energiedrager zelf ook geen goederen inkopen of importeren.

Zolang een geld systeem dus digitaal is, is de benoeming van het geldsysteem dat energie het ruilmiddel is en energiedragers. Noem zowel het informatie systeem waarin de waarde digitaal wordt overgedragen als de energiedrager van een elektronisch kas systeem.

Een groot risico is dus als energie in de ruilhandel de eenheid is, dat de energiedragers de technologie die digitaal en elektronisch gebruikt worden als zij wegvallen het gehele monetaire systeem tot stilstand komt. Een getal en waarde van energie ook als geld een getal is en zowel een contante wijze heeft als en onzichtbare abstracte overdracht, dat bij het uitvallen van de technologie zowel geld, de drager als de betekenis niet meer overdraagbaar zijn en dus zowel alle winkels, alle overheidsgeldsystemen, en de wereld financiële orde daardoor zijn waarde verliest.

Zelfs als winkels in hun voorraad ruilhandel nog mogelijk hebben is het dan zeker dat door de uitval van energie als ruilmiddel er een systeemval is in de samenleving.

Noem een systeemval vindt plaats als in de samenleving meer dan veertig procent van de structuur onwerkzaam wordt. En daarbij elke vorm van voorspoed verlangzaamt wordt en zoals bij een crisis een beroep doet op de bevolking, en mogelijk dus de bevolking ook een deel van zijn eigendom van goed, en verdienste moet opgeven.

Zodra dus een geldsysteem afhankelijk wordt van technologie en geen zichtbare overdracht dan heet het een geldsysteem gebaseerd op energie, en is afhankelijk van de energiedragers.

Zo is het meest essentiële het geldsysteem maar in het verlengde is het communicatie systeem met dezelfde kwetsbaarheid. Noem als alle boeken, alle brieven door technologie wordt overgedragen en het communicatiesysteem valt weg, is de samenleving niet meer in staat te communiceren, daarbij dus ook een systeemval. Immers zonder technologie kunnen wij alleen communiceren binnen een week lengte van zowel reistijd, als taalkunde.

Een systeemval kan dus als energie de betaaleenheid is, en als communicatie ook via een energiedrager is zonder dat er een onderliggend systeem is als technologie, immers een energiedrager draagt ook de digitale taaleenheid om zowel communicatie als ruilhandel mogelijk te maken.

Zoals het begrip energie dat wij associëren met zowel gas, olie, elektron en andere zichtbare vormen van chemische materie, processen of doeleinden.

Het begrip energie is daarnaast een abstracte betekenis waarin een getaleenheid de vaste waarde heeft zoals afgesproken, zoals bepaald wordt door een centraal ijkmiddel of ijkmodel.

Het begrip energie kan een abstractie zijn van een methodiek, een structuur of een schema die uitgedrukt wordt in een grenswaarde van zowel getaleenheid, een eenheid verdeeld in taalkundige symbolen of namen.

Het begrip energie kan een abstractie zijn op basis van afspraak in een regio, gebied, of culturele overeenstemming.

Het begrip energie wordt bij consensus gebruikt als concept om een deel of een geheel van een samenleving in betekenis weer te geven.

Het begrip energie is dus in zijn elementaire betekenis, door groote, door dichtheid, door gewicht in zijn getal weer te geven, en in zijn abstracte betekenis door het afspraakmodel in de samenleving in een getal, in een maateenheid of een symboolstelsel, om een deel van het proces binnen een samenleving te reguleren.

Energie in zijn abstractie is een concept dat door de bevolking, de vertegenwoordiging van de bevolking, en door een ijkmiddel of ijkmodel zijn betekenis krijgt.

Energie in zijn fysieke waarde is gebaseerd op de voorziening van apparatuur, mechanische processen, de overdracht in ruilmiddel.

Energie in zijn taalkundige betekenis kan onder andere functies bestaan uit een monetair systeem bij afspraak over de conceptuele waarde ervan.

Energie in zijn abstractie kan een betekenis dragen die op elke hoogte van een beschaving volgens afspraak een gedeelte van een samenleving reguleert of in zijn proces beheert of behartigd.

Zoals een samenleving door schaarste in materiele hulpbronnen in technologie om samenstelling te veranderen, of schaarste in bekostiging van arbeid in duur en arbeidsniveau in educatie.

Door schaarste geeft een samenleving voorwaarden in het concept van alle onderdelen van de samenleving.

Iedere voorwaarde houdt een keuze in jegens de samenleving in zijn geheel, in de gebruiksmethode van een deel van de samenleving, of een materiele vorm van overdracht.

Zodra een samenleving geen schaarste kent, dan is er geen belang om een territorium te benoemen.

Een samenleving met voorwaarden is gebonden hun samenleving te beschermen, immers het wegvallen van middelen, is dan schaarste die voorkomen had kunnen worden.

Het wegvallen van middelen, is schaarste omdat de samenleving ook als de samenleving zijn best doet, niet de schaarste weg kan nemen. De voorwaarden binnen de samenleving zijn noodzakelijk,

Als een samenleving voorwaarden kent, zal die voorwaarde voor die samenleving ook jegens andere kenbare samenlevingen gelden. Noem tussen landen, tussen steden.

Als een samenleving voorwaarden kent zal een territorium altijd verdedigd worden. Immers een samenleving zonder schaarste kan ook bij verlies aan middelen die hoogte van beschaving terug winnen.

In een samenleving zonder schaarste is strijd, oorlog of ruzie nooit een middel om middelen te verkrijgen. Die samenleving mengt zich dus nooit in territorium of de methodes om haar te vergroten te verdedigen om te beheren.

Een samenleving zonder schaarste, zonder interne en externe voorwaarden is dus in zijn opzet een volwassen samenleving die geen voorwaarden heeft en geen voorwaarden oplegt.

Zolang dus een samenleving in zijn communicatie voorwaarden benoemt hebben zij intern ook voorwaarden en dus een vorm van schaarste binnen hun samenleving.

Een samenleving zonder schaarste heeft geen belang in handel, in ruilmiddelen, of de mate van koopcontract om zowel fysieke als immateriele middelen uit te wisselen.

Een samenleving zonder schaarste zal dus als zij zichtbaar worden een filosofische betekenis van onbaatzuchtigheid of naastenliefde of vrijwilligersbelang hebben.

Samenlevingen hebben dus allemaal een benoemd kenmerk van zowel hun organisatievorm binnen de samenleving als een benoemd kenmerk van hun methode van ruilhandel. Noem op aarde is geld vertegenwoordigt en alle mensen begrijpen de waarde van geld, maar wanneer wij in aanraking komen met een samenleving die geen geld gebruikt, zijn wij afhankelijk van de benoembare vormen van eenheden binnen een stelsel dat in wederkerigheid bruikbaar is om elementaire goederen te verhandelen.

Noem een samenleving die als energie een vorm gebruikt waar wij geen waarde in zien, is het onmogelijk om ermee te handelen immers in de wederkerigheid wil je een middel gebruiken dat betekenis kent voor zowel de ene als de andere samenleving.

Zoals de omkara het scheppings symbool is, zelfs de aanduiding van Brahman zelf, Vaak in combinatie met een kernmerk waar een devotee zich aan verbindt.

Noem sommigen vrede belangrijk vinden, en zowel de gunst ervan willen als eraan mee willen werken. Anderen vinden een godennaam zoals Krishna of Vishnu belangrijk en verbinden zich In een mantra aan een naam. Zo is de aanduiding van de omkara als symbool voor Brahman verbonden aan kenmerken.

In het hindoeïsme worden in de heilige boeken allerlei mantra's beschreven in hun werking en hun aanduiding. Waarbij een mantra soms door een guru wordt ontsloten, soms door een genaderitueel, en soms door aanhoudende studie.

Onderdeel zijn van de Omkara is dan in verbinding staan met die hindu bron, die als heilig wordt gekenmerkt. In het hindoeïsme is Sanskriet de taal voor de heilige boeken zoals in het christendom de taal latijn of hebreuws wordt gebruikt.

De Omkara is dan het proces waarin zowel Brahman als de werkelijkheid de orde van alle goden in zich houdt, als de klank die een Schepping als het roer van een schip een doel geeft.

De Omkara is dan ook vergelijkbaar met de gehele schepping en de intelligente bron die omdat wij zelf bij de Schepping horen dieper is dan wij bevatten. De Omkara staat dan symbool Voor zowel de inhoud van de werkelijkheid als de werkelijkheid zelf.

Zo is de Omkara in zijn toewijding te gebruiken om ook het uiteindelijke Brahman te bereiken, Waar het belangrijk is, dat eigen wensen langzaam uitdoven, en de zogenaamde bedoeling van de Schepper, van een hindu God belangrijk is. Men bestaat dan niet meer voor zichzelf maar om onderdeel te zijn, waarbij onderdeel zijn ook betekent dat de maat, zoals alles dat in een afgepaste vorm is, zowel gezondheid, tevredenheid, als wereldvrede dient.

De afgepaste maat is als ware de intelligente bron van de Schepper aannemen door zich er ook voor beschikbaar te stellen. Waarbij Geluk dan gebaseerd is op de zorgvuldige vulling van het leven. Zoals als men gezond eet, met alle vitamines groente en fruit men zich lichamelijk gezonder voelt, En als je gezond leeft, dus niet buiten de gewone grenzen gaat, en alleen de gewone moraal volgt, Dat men veel minder vatbaar is voor ziekte of ongeluk.

De Omkara is het heilige symbool waarbij men uiteindelijk zegt dat zelfs de vrije wil mag oplossen in het doel dat binnen de werkelijkheid ligt, dat verbonden is aan de werkelijkheid die via saguna brahman waarbij men een kenmerk van een godheid of godin aanneemt, naar de werking van de gehele werkelijkheid waarbij die overgave in zijn volledigheid als ware mogelijk de werkelijkheid zelf als bron in hert bestaan opneemt.

Zo is de omkara de hindu aanduiding, en kan de Alschepper een gewone taalkundige aanduiding zijn, waarbij het belangrijk is dat als men in een land burger is, de grondwet religies toestaat, En als men binnen die wet blijft men in gewone zijn zijn devotie kan volgen.

De Alschepper is dan ook de bevestiging dat er een hoger standpunt is dan alleen het eigen leven, Zoals het voor iedereen belangrijk is om ergens onderdeel van te zijn. Zoals als men onderdeel is Er ook een uitwisseling is van belangen. Zoals zelfs in een relatie men zowel iets voor de ander doet, als de ander de verantwoordelijkheid neemt.

In het hindu standpunt is het ook dat een verbinding of relatie met een godheid zoals ook bij gebed in het christendom op een persoonlijke manier beleefd wordt.

De Alschepper kan men dan in de religies ook de betekenis geven, die soms aangeduidt worden als kenmerken en soms aangeduidt als aparte godheden. Zoals voor ieder mens een zoektocht waar zij zich bij voelen horen, of waar zij bij willen horen.

De O-Live movement; een initiatief voor een levensovertuiging waarbij mensen die vaak in hun zwakte merken dat ze door een leefpatroon steeds meer buiten de samenleving komen te staan.

De O-Live movement bestaat uit de overtuiging dat door middelen zoals alcohol, roken, en verdovende middelen je zowel je hersenen aantast als de werkelijkheid de waarde ontnemt die in het leven als belangrijk wordt gezien.

De O-Live movement zodra mensen bemerken dat ze door een verslaving hun leven verarmen, of zich zelf in hun intelligentie schaden en zowel vrienden verliezen, mogelijk een baan verliezen of minder waarde vinden in hun dagelijks leven. Noem kansen verdwijnen en mogelijk dat ze in hun sociale kring minder aansluiting vinden.

De O-Live movement gaat dan van een verandering van levenswijze uit waarbij zowel verslaving, als het vluchten in middelen of in hun dagelijks leven niet meer het leven tegemoet treden zoals het komt. Deze O-Live levensovertuiging is dan het roer 180 graden draaien en zowel verslavingen beëindigen, als door volledig te delen in het verwerken van gevoelens, en het aangaan van de werkelijkheid de aantasting van het leven om te draaien naar juist het leven vol te nemen.

Waar een verslaving mensen de hoek in drijft, of zelfs alcohol of roken mensen uit hun eigen zelfstandigheid en de basis van leven houdt, is dan het overstappen op een levensovertuiging van de O-Live movement dat je zowel stopt met de oorzaak die een mens steeds meer loszet van de omgeving, waardoor ze in hun intelligentie weer meer ruimte krijgen juist door de werkelijkheid aan te gaan, als door de onthouding van die middelen zowel fysiek meer weerbaarheid krijgen, en door de verbinding in het hart, ook langzaam de sociale kring uitbreiden en ruimte geven om contact te zoeken.

De O-Live movement betekent dus het roer draaien als je merkt welke oorzaak een vervreemding van het leven heeft, en door het proces om te draaien je ook weer meer in je eigen center komt.

De O-live movement kan dan een olijftak of olijfbom als symbool hebben.
Deze levensovertuiging kan dan een kader zijn of het benoemen van een levenswijze die dan individueel gekozen kan worden. En geeft een kader aan iedereen die wel begrijpt waar het leven misgaat maar niet altijd zelf een keuze durft te maken.

De O-Live movement staat dan voor de mogelijkheid voor hen die een andere levenswijze willen aannemen, om ook een begrip eraan te geven, waar dan de mogelijkheid makkelijker wordt om ook tegen de stroom in te zwemmen. Immers geluk mag in een leven centraal staan.

Soms is het de vraag of een mens naar de hemel gaat of dat men alleen bij een christelijke genade naar de hemel mag.

Vaak heeft men voorouders, en die als zij naar de hemel zijn gegaan natuurlijk ook hun nazaten die kans willen gunnen. De zwartwitte streep of men een doop heeft gehad is dan vaak een struikelpunt.

Vaak dat men in het verleden een levenswijze had, waarin men of een genade had, of een andere kenmerk. Noem dat als opa's in hun leven eerlijk werken en door hun eerlijke werk naar de hemel zijn. Men vaak kan zeggen als bij het levensoordeel een van de voorouders vindt dat een nazaat aan de voorwaarde voldaan heeft, en omdat die voorouder zelf al in de hemel is, dat iemand dan naar de hemel mag.

Noem als een voorouder dezelfde hobby heeft, en dezelfde serieuze levensinstelling heeft, dat die voorouder omdat die zijn of haar kenmerken ziet diegene ook als ware het besluit mogelijk de hemel in mag.

Noem zoals in de chinese vooroudercultuur, men zegt zolang zij in de lijn van de voorouders staan ze ook delen in die beloning die men in gewone taal de hemel noemt.

Zo kan een hobby, een deugd, of hoe men zich inzet in het leven een mogelijkheid zijn.
Immers iedereen op aarde deelt in de opvoeding waarbij men ook van voor het leven vergeet.
En men in bepaalde mate dus opnieuw gevormd wordt in het leven,
En door in het leven een eigenheid van voor het leven in te leveren je ook in het leven
Een kans krijgt om door die nieuwe vorming ook de beloning te verdienen.

Noem het is zowel de kostprijs dat je in het leven een doel moet vinden,
Als de beloning dat aan een bepaalde levenswijze of resultaat ook zonder voorwaarden
Daarbuiten aan verbonden is.

Of het levensoordeel dan door God, door heiligen, een engel, of bij voorspraak van voorouders plaatsvindt is dan een stelling die door de scheiding met het leven geen woordelijke bekendheid heeft.

Men kan dus door aan een voorwaarde of kenmerk van voorouders te voldoen, als zij in de hemel al die beloning hebben, ook op hun naam naar de hemel gaan.

Het is een leerstelling die geen grond heeft buiten het geschrevene, en geen geldigheid buiten de verklaring zoals die menselijk gezien te bevatten is.

De kracht van Brahmi is de levenskracht zelf. Zolang mensen met hun hart leven noem de binding in de werkelijkheid belangrijk vinden, blijven zij in de gunst van Brahmi

Vaak dat mensen op jonge leeftijd als ze die binding leggen de mate van sturing binnen de werkelijkheid als vanzelfsprekend ervaren.

Waarbij zowel kinderen als volwassenen op een gewone maatschappelijke manier worden geleid. Zoals plicht bij mensen voor de helft van binnenuit komt als de keuzevrijheid en de keuzes die men neemt, en de helft van buitenaf waarbij het de aangeboden kansen zijn.

Brahmi als levenskracht die volledig wordt benut als men met hart en ziel leeft geeft ook die beloning in dezelfde mate als de kansen op groei en de plicht zoals voor kinderen onderwijs en voor volwassenen werk.

Wanneer volwassenen al een binding aangaan hebben zij naast de verplichting van werk ook vanwege die binding de verplichting van nageslacht. Noem het doel is voortplanting en vanwege die activiteit wordt men ook aan dat doel gebonden.

Waar dus de monniken en heiligen die verantwoordelijkheid niet kennen, door hun zuiverheid of de overdracht van het leven aan een godheid, daar kennen zij dan niet meer die persoonlijke doelstelling maar vanwege hun godsdienst en hun geloof dragen zij een religieus kenmerk.

Noem monniken en heilige hebben door hun overgave de persoonlijke doelstelling ingewisseld voor de religieuze doelstelling die meeste gevallen gebaseerd is op ora en labora voor wijsgeren, naastenliefde voor gemeenschappen en zo naar hun hartegesteldheid hun taak.

Noem in het christendom Fransiscus voor arme zorgde, en in het hindoeïsme Sai Baba met zijn yoga ziekenhuizen onderhield. En zo vele heiligen en monniken dienstbaar waren aan een ideaal in betekenis.

Zo kan het durende gebed een verantwoordelijke taak zijn, zo kan ziekenzorg of naastenliefde een taak zijn, zo kan een religieuze taak een samenleving optillen boven het huidige niveau.

Wanneer een mens dan een relatie keuze inlevert om een religie volledig te volgen is het voor een godheid makkelijker om een adept te leiden, immers een mens met een relatie of nageslacht moet vaak ook tegen eigen keuze in zijn relatie beschermen, waardoor die keuzevrijheid gevoelsmatig op het wereldse is gericht.

Een mens die dan nooit een relatie met een ander mens kent, en in overgave aan religie leeft, kan dan wel een binding aangaan en de vrijheid benutten om ook boven de gewone onderwijsvorm of maatschappelijke structuur uit een functie te vervullen.

Zo is dan een mens is met hart en ziel leeft, ook zonder de betekenis in taal verbonden met de kracht binnen de werkelijkheid, waarbij de werkelijkheid en de kracht heel nauwgezet werkt, ook al zonder dat een betekenis in symbool overgedragen hoeft te worden.

En de levenskracht die in de werkelijkheid werkt zowel het belang van de samenleving en van de persoon behartigt in de mate die mogelijk is, en de mate van gevoel en de weerbaarheid die naar de maatvoering van hart en ziel toebedeeld wordt.

Immers een mens op aarde heeft een levenstijd en als de middelen tijdens het leven worden benut, zowel in geluk, inspanning leed men daarvoor de beloning krijgt. Als die ruimte door een godheid wordt gecoördineerd is die beloning zowel voor het menselijke als de mogelijkheid van het goddelijke. Waarbij het werken voor een godheid altijd via een gebed wordt aangevraagd.

Zoals een wens in gebed brengen vaak de intentie zichtbaar maakt en de godheid beslist in welke mate werk wordt toebedeeld en hoe die in de samenleving geborgd wordt.

Om die binding met de werkelijkheid op te bouwen is elke inspanning goed en in elke mate dat een mens daat zowel tijd en middelen aan besteedt met als kenmerk het bewustzijn van de mens zelf. Immers zowel de ziel als het hart zijn gebonden aan de naamgeving die men van geboorte heeft.